

Fremsat den 10. april 2019 af skatteministeren (Karsten Lauritzen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om en børne- og ungeydelse og lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter

(Ligedeling og individuel indkomstaftapning af børne- og ungeydelsen og ligedeling af den supplerende grønne check m.v.)

§ 1

I lov om en børne- og ungeydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 609 af 3. juni 2016, som ændret ved § 14 i lov nr. 674 af 8. juni 2017, § 2 i lov nr. 1402 af 5. december 2017, § 2 i lov nr. 1529 af 18. december 2018 og § 4 i lov nr. 278 af 6. marts 2019 foretages følgende ændringer:

1. § 1 a, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

2. I § 1 a, stk. 3, der bliver stk. 2, udgår »og 2«.

3. § 4 affattes således:

»§ 4. For forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet udbetales børne- og ungeydelsen med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne. Er kun den ene forældremyndighedsindehaver fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, udbetales hele ydelsen til denne.

Stk. 2. Er forældremyndighedsindehaverne ikke samboende, udbetales hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis

- 1) begge forældremyndighedsindehavere erklærer, at de er enige herom, eller
- 2) den ene forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsaftgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne.

Stk. 3. Ydelsen ligedeles på ny efter stk. 1, 1. pkt., hvis den anden forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsaftgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos modtageren af ydelsen, eller hvis barnet bliver bopælsregistreret hos den anden forældremyndighedsindehaver.

Stk. 4. For forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet, hvoraf den ene forældremyndighedsindehaver er indsat i institutioner under Kriminalforsorgen ud over tre måneder, udbetales hele ydelsen til den anden forældremyndighedsindehaver.

Stk. 5. Har én forældremyndighedsindehaver forældremyndigheden alene over barnet, udbetales hele børne- og ungeydelsen til denne.

Stk. 6. Børne- og ungeydelsen udbetales til barnet eller den unge selv, hvis det skønnes bedst for barnet eller den unge.

Stk. 7. Er barnet i privat familiepleje, jf. § 78 i lov om social service, udbetales børne- og ungeydelsen til den eller de personer, der har taget barnet i pleje.

Stk. 8. For personer omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 883/2004/EF af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, hvor betingelserne i § 2, stk. 1, nr. 3-8, er opfyldt, udbetales børne- og ungeydelsen i henhold til forordningens artikel 67-69.

Stk. 9. Udbetaling af børne- og ungeydelse efter stk. 1-7 skal ske med virkning fra næstkommende kvartal henholdsvis måned, efter der er truffet afgørelse om udbetaling.«

4. Efter § 6 indsættes:

»§ 6 a. Kriminalforsorgen og Udbetaling Danmark tilrettelægger en ordning, der sikrer, at Udbetaling Danmark kan træffe afgørelse i overensstemmelse med § 4, stk. 4. Kriminalforsorgen kan i den forbindelse uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren til Udbetaling Danmark videregive oplysning om, at en person er indsat i en institution under Kriminalforsorgen.«

5. I § 8 a, stk. 1, 1. pkt., udgår »og eventuel en ægtefælles«.

6. Efter § 8 a indsættes i kapitel 4:

»§ 8 b. For børn og unge, der er født fra og med den 1. juli 2004, lægges udelukkende oplysninger om forældremyndighed i Det Centrale Personregister (CPR) til grund ved fastlæggelse af udbetalingen af børne- og ungeydelsen efter § 4. Dette gælder dog ikke, såfremt barnet eller den unge ikke er registreret med CPR-nr. i Det Centrale Personregister (CPR).

Stk. 2. For børn født før 1. juli 2004 lægges de oplysninger til grund, som Udbetaling Danmark har registreret om forældremyndighed.«

7. § 11, stk. 2, 1. og 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»I hele ydelsen kan modregnes restancer vedrørende betaling for dag- og klubtilbud efter dagtilbudsloven og de tidligere gældende §§ 29 og 35 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 58 af 18. januar 2007, samt skolefritidsordning, jf. § 50, stk. 2, i lov om folkeskolen.«

§ 2

I lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 944 af 5. august 2015, som ændret ved § 2 i lov nr. 191 af 27. februar 2017 og § 2 i lov nr. 1724 af 27. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 5, stk. 1-6« til: »§ 5«.

2. I § 1, stk. 2, 5. pkt., ændres »120 kr. pr. barn, dog maksimalt 240 kr.« til: »60 kr. pr. barn, dog maksimalt 120 kr.«, og i 9. pkt. ændres »200 kr. pr. barn, dog maksimalt 400 kr.« til: »100 kr. pr. barn, dog maksimalt 200 kr.«

3. § 5 affattes således:

»§ 5. Den supplerende kompensation efter § 1, stk. 2, ydes til personer, der ved indkomstårets udløb har ret til at få udbetalt børne- eller ungeydelse, jf. § 4 i lov om en børne- og ungeydelse. I tilfælde, hvor hele børne- eller ungeydelsen udbetales til én modtager, jf. § 4, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 4, 5, 7 eller 8, i lov om en børne- og ungeydelse, ydes kompensation med det dobbelte af beløbene pr. barn i § 1, stk. 2, 5. eller 9. pkt., dog maksimalt det dobbelte af det maksimale beløb i § 1, stk. 2, 5. henholdsvis 9. pkt.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2020.

Stk. 2. § 2 har virkning fra og med indkomståret 2020.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
 - 1.1. Lovforslagets formål og baggrund
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Udbetaling af børne- og ungedyldelsen
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Lovforslaget
 - 2.2. Indkomstaftapning
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Lovforslaget
 - 2.3. Vandrede arbejdstagere
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Lovforslaget
 - 2.4. Modregning
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Lovforslaget
 - 2.5. Lighedeling af den supplerende grønne check
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Lovforslaget
3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen
4. Ligestillingsmæssige konsekvenser
5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
 - 5.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
 - 5.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
7. Administrative konsekvenser for borgerne
8. Miljømæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Den 27. marts 2018 indgik regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti aftale om ét samlet familieretligt system. Lovforslaget udmønter den del af aftalen, der vedrører nye udbetalingsregler for børne- og ungedyldelsen.

Aftalepartierne er enige om, at forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed fremover i udgangspunktet skal modtage halvdelen af børne- og ungedyldelsen hver – uanset om de er samboende eller ej. Er der alene én forældremyndighedsindehaver, skal hele børne- og ungedyldelsen dog udbetales til denne. Er forældremyndighedsindehaverne ikke samboende, kan lighedeling fravælges ved enighed og i tilfælde, hvor barnet overvejende bor hos en af forældremyndighedsindehaverne.

Som følge af de nye udbetalingsregler foreslås indkomstaftapningen ligeledes ændret, så aftapningen skal ske på grundlag af ydelsesmodtagers individuelle indkomstforhold.

Der vil herefter gælde de samme regler for ægtefæller og ugifte samlevende.

De nye udbetalingsregler vil sikre, at forældremyndighedsindehaverne ligestilles i relation til udbetalingen af børne- og ungedyldelsen, samt at udbetalingsreglerne i højere grad tager højde for nutidens familiemønstre. Samtidig tager modellen hensyn til, hvis barnet overvejende bor hos den ene af forældremyndighedsindehaverne.

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Det har ud fra et ligestillingsmæssigt perspektiv været kritiseret, at børne- og ungedyldelsen som udgangspunkt udbetales til barnets moder.

Skatteministeren tilkendegav på den baggrund den 22. december 2015 overfor Ligestillingsudvalget at ville undersøge, hvilke muligheder der er for at ændre reglerne for udbetalingen af børne- og ungedyldelsen, jf. svar af 22. december 2015 på Ligestillingsudvalget alm. del spørgsmål nr. 38, Folketingstidende 2015-16. Det fremgår ligeledes af regeringsgrundlaget, at regeringen vil undersøge, hvordan udbetalingsreglerne for børne- og ungedyldelsen kan ændres, så fædre og mødre i højere grad ligestilles.

Skatteministeriet igangsatte på denne baggrund i begyndelsen af 2016 et analysearbejde, hvor følgende ministerier og styrelser m.v. har bidraget i teknisk og faglig henseende: Børne- og Socialministeriet, Beskæftigelsesministeriet, Økonomi- og Indenrigsministeriet, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, Udenrigsministeriet (ministeren for fiskeri og ligestilling), Skatteforvaltningen samt Udbetaling Danmark.

Under analysearbejdet blev der opstillet en model, hvorefter ydelsen, tilsvarende de svenske udbetalingsregler om »barnbidrag«, som udgangspunkt udbetales med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehavere, hvis de har fælles forældremyndighed over barnet.

Modellen sikrer, at forældremyndighedsindehaverne lige-stilles i relation til udbetalingen af børne- og ungeydelsen, og at udbetalingsreglerne i højere grad tager højde for nutidens familiemønstre. Modellen understøtter desuden familier, der kan løse uenigheder selv. For forældremyndighedsindehavere, der ikke bor sammen, men som deler de forpligtelser, der følger med et barn, mellem sig, vil udgangspunktet således være en lighed af ydelsen.

Samtidig tager modellen hensyn til, hvis barnet overvejen-de bor hos den ene af forældremyndighedsindehaverne. Her kan udbetalingen ske til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis forældremyndighedsindehaverne er enige, eller den ene forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne. På den måde skabes gode forudsætninger for, at forældremyndighedsindehaverne selv tager ansvar for familien, men samtidig tages der hensyn til de tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaverne ikke kan nå til enighed.

Modellen blev præsenteret i rapporten Model for nye regler om udbetaling af børne- og ungeydelse, der blev offentliggjort den 22. december 2017.

Som følge af lighedelingen af børne- og ungeydelsen foreslås reglerne om indkomstaftapning af børne- og ungeydelsen ligeledes ændret, så indkomstaftapningen vil skulle ske på basis af hver ydelsesmodtagers individuelle indkomstforhold.

Individuel indkomstaftapning vil imødekomme den kritik, der har været af, at ægtefæller og ugifte samlevende ikke behandles ens efter de gældende regler. Det har bl.a. givet anledning til kritik, at der sker indkomstaftapning for et ugift samlevende par, hvor moderen – der typisk får børne- og ungeydelsen udbetalt – er højt lønnet, mens der normalt ikke vil ske indkomstaftapning, hvis kun faderen har indkomst over topskattegrundlaget, fordi han sjældent er ydelsesmodtager.

Den supplerende grønne check gives i dag fortrinsvis til barnets moder efter regler, der svarer til de gældende udbetalingsregler i lov om en børne- og ungeydelse. Derfor foreslås det at ændre udbetalingsreglerne for supplerende grøn check, der gives for op til to børn.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Udbetaling af børne- og ungeydelsen

2.1.1. Gældende ret

For børn og unge under 18 år udbetales en skattefri børne- og ungeydelse, jf. § 1, stk. 1 og 2, i lov om en børne- og ungeydelse, hvis betingelserne i § 2, i lov om en børne- og ungeydelse er opfyldt.

For børn under 15 år udbetales ydelsen med en fjerdedel af den årlige ydelse i hvert kvartal, jf. § 5, stk. 3, i lov om en børne- og ungeydelse. Børneydelsen udbetales første gang for kvartalet efter det kvartal, hvori barnet er født. Børneydelsens størrelse afhænger af barnets alder. For børn under 3 år er beløbet 18.228 kr. årligt (2019-niveau). For de 3-6-årige børn er beløbet 14.436 kr. årligt (2019-niveau), og for børn i alderen 7-14 år er beløbet 11.352 kr. årligt (2019-niveau), jf. § 1, stk. 1, i lov om en børne- og ungeydelse.

For unge i alderen 15-17 år udbetales ydelsen månedsvis, jf. § 5, stk. 4, i lov om en børne- og ungeydelse. Ungeydelsen udbetales første gang for den måned, der følger efter den måned, hvor barnet fylder 15 år, og sidste gang for den måned, i hvilket retten til ydelsen ophører (den måned, hvor den unge fylder 18 år). For den måned, hvor den unge fylder 18 år, udbetales ydelsen forholdsmæssigt, svarende til antallet af dage fra månedens begyndelse til og med fødselsdagen, jf. § 5, stk. 4, i lov om en børne- og ungeydelse. Ungeydelsen udgør 11.352 kr. årligt (2019-niveau), jf. § 1, stk. 2, i lov om en børne- og ungeydelse.

Som udgangspunkt udbetales børne- og ungeydelsen til barnets moder. Er barnet adopteret af et registreret par i for-ening, udbetales ydelsen til den af de registrerede partnere, der efter parrets oplysning herom til Udbetaling Danmark skal modtage ydelsen, jf. § 4, stk. 1, i lov om en børne- og ungeydelse.

Har kun faderen forældremyndigheden over barnet, udbetales ydelsen til ham, forudsat han ikke er samlevende med barnets moder. Er barnet adopteret af et registreret par i for-ening, og får den ene af de registrerede partnere herefter for-ældremyndigheden over barnet alene, udbetales børne- og ungeydelsen til denne, jf. § 4, stk. 2, i lov om en børne- og ungeydelse.

Tilkommer forældremyndigheden den ene af forældrene, og godtgør den anden af forældrene, at barnet bor hos den forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, kan ydelsen efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den, som barnet bor hos, jf. § 4, stk. 3, i lov om en børne- og ungeydelse.

Lever forældre, der har fælles forældremyndighed, ikke sammen, udbetales ydelsen til den af forældrene, der har barnet hos sig. Opholder barnet sig i disse tilfælde lige meget hos begge forældre, udbetales børne- og ungeydelsen til den af forældrene, på hvis adresse barnet er tilmeldt folkeregisteret, jf. § 4, stk. 4, i lov om en børne- og ungeydelse.

Er barnet i privat familiepleje, jf. § 78 i lov om social service, kan ydelsen efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den, der har taget barnet i pleje. Er barnet i

pleje hos et ægtepar, udbetales ydelsen til plejemoderen, jf. § 4, stk. 5, i lov om en børne- og ungeydelse.

Efter § 4, stk. 6, i lov om en børne- og ungeydelse kan Udbetaling Danmark bestemme, at børne- og ungeydelsen skal udbetales til barnet eller den unge selv, hvis det skønnes bedst for barnet. Når den, der har forældremyndigheden over barnet, er indsat i institutioner under Kriminalforsorgen ud over 3 måneder, kan ydelsen efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den indsattes ægtefælle, såfremt den indsattes særbarn opholder sig hos denne, jf. § 4, stk. 7, i lov om en børne- og ungeydelse.

2.1.2. Lovforslaget

Det foreslås, at udbetalingen af børne- og ungeydelsen ændres, så børne- og ungeydelsen for forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet automatisk udbetales med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne, jf. forslaget til § 4, stk. 1, 1. pkt. Er det kun den ene forældremyndighedsindehaver, der er fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, udbetales hele ydelsen dog til denne, jf. forslaget til § 4, stk. 1, 2. pkt.

Er forældremyndighedsindehaverne ikke samboende, skal ydelsen udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis begge forældremyndighedsindehavere erklærer, at de er enige herom, jf. forslaget til § 4, stk. 2, nr. 1.

Ved forældremyndighedsindehavere, der ikke er samboende, skal forstås forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet, når de ikke er registreret i CPR med bopæl på den samme adresse. Det er et krav, at kommunen efter CPR-loven rent faktisk har registreret forældremyndighedsindehaverne på hver deres adresse i CPR. Begrebet »samboende« i dette forslag skal ikke tillægges samme indhold som det almindelige skattemæssige begreb »samlevende«, der fremgår af kildeskattelovens § 4.

Ikkksamboende forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet kan således efter forslaget, hvis de er enige, ved brug af NemID, tilkendegive over for Udbetaling Danmark, at de ønsker, at hele ydelsen skal udbetales til den ene af forældremyndighedsindehaverne.

Endvidere kan ydelsen udbetales til den forældremyndighedsindehaver, hvis denne dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, jf. forslaget til § 4, stk. 2, nr. 2.

Forslaget indebærer, at den forældremyndighedsindehaver, der ønsker udbetaling af hele børne- og ungeydelsen, ved brug af NemID, skal anmode Udbetaling Danmark herom, idet samværsafgørelsen, der dokumenterer, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, skal vedhæftes anmodningen.

En samværsafgørelse, hvoraf det fremgår, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene af forældremyndighedsindehaverne, skal før den 1. april 2019 være truffet af enten Statsforvaltningen, eller Ankestyrelsen, der er klageinstans for afgørelser om samvær truffet af Statsforvaltningen.

Derudover kan en dom om samvær, der af domstolene er afsagt i perioden fra den 1. oktober 2007 til 1. oktober 2012, og som dokumenterer, at det er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, ligeledes danne grundlag for en udbetaling af hele ydelsen.

Fra og med den 1. april 2019 blev Statsforvaltningen nedlagt, og Familieretshuset oprettet, jf. lov nr. 1702 af 27. december 2018 om Familieretshuset. Derfor vil en samværsafgørelse, hvoraf det fremgår, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene af forældremyndighedsindehaverne blive truffet af enten Familieretshuset eller domstolene, dvs. familieretten, der udover at træffe afgørelser om samvær i 1. instans foretager en prøvelse af afgørelser truffet af Familieretshuset.

Det foreslås, at der vil kunne ske udbetaling af hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver, såfremt denne med en afgørelse om samvær fra Familieretshuset eller familieretten dokumenterer, at det er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos vedkommende.

Selvom Statsforvaltningen er nedlagt, vil der ligeledes på grundlag af en afgørelse om samvær fra Statsforvaltningen, Ankestyrelsen eller domstolene, som beskrevet ovenfor, skulle ske udbetaling af hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver.

Ligesom en samværsafgørelse fra ovenstående instanser, der dokumenterer, at det er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, kan danne grundlag for en udbetaling af hele ydelsen til denne forældremyndighedsindehaver, kan et forlig mellem begge forældremyndighedsindehavere til barnet, der dokumenterer, at det er aftalt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, ligeledes danne grundlag for en udbetaling af hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver.

Det indgåede forlig kan være indgået af Statsforvaltningen eller Familieretshuset og fremgå af et mødereferat eller af et dokument, der særskilt gengiver aftalen, eller der kan være tale om et retsforlig, der er tilført retsbogen.

Det foreslås endvidere, jf. forslaget til § 4, stk. 3, at ydelsen ligedeles på ny efter stk. 1, 1. pkt., hvis den anden forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos modtageren af ydelsen, eller hvis barnet bliver bopælsregistreret hos den anden forældremyndighedsindehaver.

Det foreslås desuden, at for forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet, hvoraf den ene forældremyndighedsindehaver er indsat i institutioner under Kriminalforsorgen ud over tre måneder, skal hele ydelsen udbetales til den anden forældremyndighedsindehaver, jf. forslaget til § 4, stk. 4.

På denne baggrund foreslås det, at Kriminalforsorgen og Udbetaling Danmark skal tilrettelægge en ordning, der sikrer, at Udbetaling Danmark kan træffe afgørelse i overensstemmelse med § 4, stk. 4. Det foreslås således, at Kriminal-

forsorgen i den forbindelse uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren til Udbetaling Danmark skal videregive oplysning om, at en person er indsat i en institution under Kriminalforsorgen, jf. forslaget til § 6 a.

Har én forældremyndighedsindehaver forældremyndigheden alene over barnet, foreslås det, at hele udbetalingen skal ske automatisk til denne, jf. forslaget til § 4, stk. 5.

Endvidere foreslås det, at børne- og ungeydelsen skal udbetales til barnet eller den unge selv, hvis det skønnes bedst for barnet eller den unge, jf. forslaget til § 4, stk. 6. Er barnet i privat familiepleje, jf. § 78 i lov om social service, udbetales børne- og ungeydelsen til den eller de personer, der har taget barnet i pleje, jf. forslaget til § 4, stk. 7.

Udbetalingen af børne- og ungeydelsen efter stk. 1-7, skal ske med virkning fra næstkommende kvartal henholdsvis måned, efter der er truffet afgørelse om udbetaling af ydelsen, jf. forslaget til § 4, stk. 9.

Endelig foreslås det, at for børn og unge, der er født fra og med 1. juli 2004, lægges udelukkende oplysninger om forældremyndighed i CPR til grund ved fastlæggelse af udbetalingen af børne- og ungeydelsen. Registreringen af forældremyndighed i CPR blev først påbegyndt den 27. maj 2004, og registreringen på baggrund af domme først fra den 1. juli 2004. For børn født før den 1. juli 2004, foreslås det derfor, at Udbetaling Danmarks oplysninger om forældremyndighed i stedet skal lægges til grund for udbetaling af børne- og ungeydelsen, jf. forslaget til § 8 b.

2.2. Indkomstaftapning

2.2.1. Gældende ret

Børne- og ungeydelsen indkomstaftappes, jf. § 1 a i lov om en børne- og ungeydelse. Dette indebærer, at ydelsen nedsættes med 2 pct. af den del af topskattegrundlaget efter personskattelovens § 7, stk. 1 og 3, der overstiger et grundbeløb på 782.600 kr. (2019-niveau) for modtageren.

For ægtefæller sker nedsættelsen på baggrund af begge ægtefællers indkomst, jf. § 1 a, stk. 2, i lov om en børne- og ungeydelse. Hvis begge ægtefæller har et topskattegrundlag på over 782.600 kr., beregnes nedsættelsen således på baggrund af summen af beløbene hos hver af ægtefællerne, som overstiger bundgrænsen på 782.600 kr. Hvis kun den ene ægtefælle har et topskattegrundlag på over 782.600 kr., beregnes nedsættelsen på baggrund af den del, der overstiger 782.600 kr. Tilsvarende gælder, hvis barnet er i privat familiepleje, og børne- og ungeydelsen udbetales til den ene af plejeforældrene. For samlevende er det kun ydelsesmodtagerens indkomst, der lægges til grund ved udbetalingen. I disse situationer beregnes nedsættelse således ikke på baggrund af begge personers indkomst, jf. § 1 a, stk. 1, i lov om en børne- og ungeydelse.

Hvis barnet selv er modtager af ydelsen, skal nedsættelsen ske på baggrund af egen indkomst.

2.2.2. Lovforslaget

Det foreslås, at reglerne om indkomstaftapning ændres, således at aftapningen altid skal ske på grundlag af hver enkelt ydelsesmodtagers individuelle indkomstforhold.

Børne- og ungeydelsen skal således ifølge forslaget nedsættes, for så vidt angår den del af ydelsen, der udbetales i henhold til de forslåede regler om lighedeling, jf. afsnit 2.1.2, når modtageren af ydelsen har en indkomst, der overstiger grundlaget for topskat på 782.600 kr. (2019-niveau). Nedsættelsen skal ske med et beløb svarende til 2 pct. af den del af grundlaget for topskat, der overstiger bundfradraget på 782.600 kr.

Med forslaget vil der ikke være forskel på indkomstaftapningen for ægtefæller og ugifte samlevende i modsætning til efter de gældende regler, hvor indkomstaftapningen for ægtefæller sker på grundlag af begge forældres indkomst, mens indkomstaftapningen for ugifte samlevende par sker på grundlag af ydelsesmodtagerens indkomst.

2.3. Vandrende arbejdstagere

2.3.1. Gældende ret

Børne- og ungeydelsen er omfattet af forordning nr. 883/2004/EF af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger. Det er de enkelte medlemsstaters kompetence at fastlægge indholdet af de sociale sikringsordninger, herunder også betingelserne for at opnå ret til ydelser.

I medfør af artikel 68 i forordning nr. 883/2004/EF er det beskæftigelseslandets lovgivning, der har forrang. Dansk lovgivning finder således som udgangspunkt anvendelse, hvor en person, der er beskæftiget i Danmark som led i beskæftigelsesforholdet efter forordningen, udløser ret til, at familien kan modtage familieydelser, selvom barnet bor i et andet EU/EØS-land eller Schweiz (eksportabilitetsprincippet).

Hvis der er ret til børne- og ungeydelse for det samme barn fra flere EU/EØS-lande eller Schweiz, afgøres det efter artikel 68 i forordning nr. 883/2004/EF – den såkaldte prioriteringsregel – hvilket lands lovgivning om familieydelser, der har forrang. Når det er fastlagt, hvilket lands lovgivning, der har forrang, er det national lovgivning i det kompetente land, som finder anvendelse, jf. artikel 67.

Er Danmark primært land efter forordning nr. 883/2004/EF, skal Danmark udbetale den fulde ydelse.

Dette vil være tilfældet, når den ene forældremyndighedsindehaver arbejder i Danmark, mens barnet bor i et andet EU/EØS-land eller Schweiz, og den forældremyndighedsindehaver, barnet bor hos, ikke arbejder. Er Danmark sekundært land, skal Danmark udbetale forskellen mellem det beløb, der eventuelt er ret til i et andet EU/EØS-land eller Schweiz, og den danske ydelse. Det vil være tilfældet, når barnet bor i et andet EU/EØS-land eller Schweiz, og den forældremyndighedsindehaver, barnet bor hos, arbejder i det pågældende land.

Medlemsstaterne udveksler oplysninger via fælles standardblanketter bl.a. for at afklare, hvilket land der skal udbetale ydelser som primært land m.v. Udbetaling Danmark er

derfor i dialog med myndigheden i hjemlandet, så der ikke sker dobbeltudbetaling.

EU/EØS-borgere og borgere fra Schweiz med børn bosat i et andet EU/EØS-land eller Schweiz skal således ved anmodning om børne- og ungeydelse udfylde et ansøgnings-skema om bopæls- og beskæftigelsesforhold for forældre-myndighedsindehaverne, samt oplysninger om barnet. Udbetaling Danmark kontakter herefter den relevante udenlandske myndighed med henblik på vurdering af oplysningerne og afgørelse af, hvilket land der skal udbetale børne- og ungeydelse som primært henholdsvis sekundært land.

I tilfælde omfattet af forordningen udbetales børne- og ungeydelsen til den person, der efter forordningen har bopæl eller beskæftigelse i Danmark og dermed er omfattet af dansk social sikring. For så vidt angår personer omfattet af forordning nr. 883/2004/EF er kravene vedrørende fuld skattepligt og barnets ophold i Danmark fraveget. De øvrige betingelser for at være berettiget til ydelsen skal fortsat være opfyldt.

Forordningen indeholder endvidere en udbetalingsregel, hvorefter udbetaling af ydelsen i visse tilfælde skal ske til den anden EU/EØS-borger eller borgere fra Schweiz end den, der har bopæl eller beskæftigelse i Danmark og er omfattet af dansk social sikring efter forordningen samt opfylder de danske nationale betingelser for at være berettiget til ydelsen. Ifølge artikel 68 a i forordning nr. 883/2004/EF kan en myndighed i den medlemsstat, hvori barnet har bopæl, efter anmodning fra den forældremyndighedsindehaver, som barnet bor hos, således i tilfælde, hvor ydelsen ikke anvendes til barnets underhold, anmode om, at ydelsen udbetales til den, der faktisk forsørger barnet.

En eventuel ændring af udbetalingen sker i disse tilfælde efter oplysninger fra den udenlandske myndighed om, at ydelsen ikke anvendes til barnets underhold, hvorefter der sker en partshøring over de oplysninger af den forældremyndighedsindehaver, der er berettiget til ydelsen. Derefter sker udbetalingen til den udenlandske myndighed, der viderebringer ydelsen til forsørgeren.

2.3.2. Lovforslaget

Udbetaling af børne- og ungeydelsen til personer omfattet af forordning nr. 883/2004/EF skal ske i henhold til forordningens artikel 67-69. Det foreslås, at der indsættes en særskilt bestemmelse herom, jf. forslaget til § 4, stk. 8, så dette udtrykkeligt fremgår af de nationale udbetalingsregler.

For personer omfattet af forordningen skal udbetalingen ske til den fysiske person, der har bopæl eller beskæftigelse i Danmark, jf. artikel 1, og dermed er omfattet af dansk social sikring, jf. dog artikel 68 a. De nationale udbetalingsregler finder således ikke anvendelse.

Det vil som i dag være et krav, at betingelserne for at være berettiget til ydelsen er opfyldt, idet personer fra EU/EØS-lande eller Schweiz og deres familiemedlemmer m.v. er berettiget til børne- og ungeydelsen, når den pågældende person er omfattet af forordningen, uanset at personen ikke er fuldt skattepligtig til Danmark eller barnet ikke opholder sig her i landet, jf. afsnit 2.3.1.

2.4. Modregning

2.4.1. Gældende ret

Krav på børne- og ungeydelse kan ikke overdrages eller gøres til genstand for retsforfølgning, jf. § 11, stk. 1, i lov om en børne- og ungeydelse.

Udbetaling Danmark kan dog efter § 11, stk. 2, efter anmodning fra bopælskommunen i hele ydelsen fradrage for restancer vedrørende betaling for dag- og klubtilbud efter dagtilbudsloven og de tidligere gældende §§ 29 og 35 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 58 af 18. januar 2007, samt skolefritidsordning, jf. § 50, stk. 2, i lov om folkeskolen.

Ydelsen kan herudover ikke anvendes til modregning af eventuelle offentlige krav, bortset fra eventuel skyldig børne- og ungeydelse, jf. § 11, stk. 2, 3. pkt., i lov om en børne- og ungeydelse.

Det er den kommune, der er fordringshaver for det krav på daginstitutionsrestancer m.v., der modregnes for, der træffer afgørelsen om modregning, hvis kravet endnu ikke er sendt til inddrivelse, jf. § 11, stk. 2, 1. pkt. i lov om en børne- og ungeydelse.

Kommunen kan også vælge, at fradrag for restancer skal ske via restanceinddrivelsesmyndigheden, dvs. Gældsstyrelsen, jf. § 11, stk. 2, 2. pkt. i lov om en børne- og ungeydelse. I disse tilfælde vil kommunen sende kravet vedrørende dag- og klubtilbud samt skolefritidsordning til inddrivelse hos inddrivelsesmyndigheden, der herefter træffer afgørelse om modregning.

2.4.2. Lovforslaget

Det foreslås, at § 11, stk. 2, i lov om en børne- og ungeydelse ændres, således at det for det første tydeliggøres, at det ikke er Udbetaling Danmark, der skal træffe afgørelse om modregningen, men at afgørelsen om modregning skal træffes af fordringshaveren, hvis kravet er under opkrævning, og af inddrivelsesmyndigheden, dvs. Gældsstyrelsen, hvis kravet er under inddrivelse, jf. afsnit 2.4.1.

For det andet foreslås det, at det tydeliggøres, at modregning også kan ske efter anmodning fra en anden kommune end bopælskommunen, eksempelvis i tilfælde, hvor ydelsesmodtageren på tidspunktet for modregningen er flyttet til en anden kommune. I det omfang der stadig er restancer til fraflytningskommunen, vil modregning for betaling for dag- og klubtilbud efter dagtilbudsloven og de tidligere gældende §§ 29 og 35 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 58 af 18. januar 2007, samt skolefritidsordning, jf. § 50, stk. 2, i lov om folkeskolen således også kunne ske efter anmodning fra den fraflyttede kommune.

2.5. Lighedeling af den supplerende grønne check

2.5.1. Gældende ret

Der ydes en skattefri kompensation (en grøn check) til personer, der ved indkomstårets udløb er fyldt 18 år, og som er fuldt skattepligtige til Danmark eller omfattet af de såkaldte grænsegangeregler. Den grønne check gives som et nedslag i den beregnede indkomstskat.

Derudover ydes der en supplerende grøn check til personer, der den første dag i indkomståret er fuldt skattepligtige til Danmark eller omfattet af grænsegængereglerne, og som har barn eller børn, der ved indkomstårets udløb ikke er fyldt 18 år. De nærmere betingelser svarer til betingelserne for at få børne- og ungedyelse, jf. afsnit 2.1.1. Den supplerende grønne check er på 120 kr. pr. barn. Beløbet kan maksimalt ydes for 2 børn pr. person, dvs. maksimalt med 240 kr. Personer, der ved indkomstårets udløb har nået folkepensionsalderen eller modtager eller får forskud på førtidspension (herefter pensionister) får en højere supplerende grøn check på 200 kr., dog maksimalt 400 kr.

Både den grønne check og den supplerende grønne check aftrappes med 7,5 pct. af grundlaget for topskatten, i det omfang topskattegrundlaget overstiger et bundfradrag på 405.700 kr. (2019-niveau). Bundfradraget reguleres årligt efter personskattelovens § 20. For den supplerende grønne check tillægges bundfradraget et beløb, der i 2019 for ikke-pensionister udgør 7.000 kr. og for pensionister 12.000 kr. Tillægget betyder, at aftrapningen af den supplerende grønne check først indtræder, når den grønne check for personen er aftrappet fuldt ud. Aftrappingsbeløbet for både den grønne check og den supplerende grønne check kan maksimalt udgøre et beløb svarende til størrelsen på checken.

2.5.2. Lovforslaget

Det foreslås, at den supplerende grønne check skal ligedes mellem forældremyndighedsindehaverne ligesom børne- og ungedyelsen, jf. afsnit 2.1.2. Som konsekvens af, at den supplerende grønne check herved som udgangspunkt vil skulle udbetales til begge forældremyndighedsindehaverne i stedet for kun den ene, foreslås det endvidere at nedsætte den supplerende grønne check til det halve. Med den foreslåede ændring vil der som udgangspunkt samlet set opnås samme kompensation for et forældrepar, som efter gældende regler, hvor kun den ene forældremyndighedsindehaver, som udgangspunkt moderen, modtager den supplerende grønne check for det enkelte barn. Det foreslås ligesom efter gældende regler, at den enkelte forælder fortsat maksimalt kan få supplerende grøn check på et beløb svarende til to børn.

Det foreslås endvidere, at i de tilfælde, hvor den ene forældremyndighedsindehaver modtager hele børne- eller ungedyelsen for et eller flere børn, fordobles den grønne check for det eller de børn, således at den fastholdes på samme niveau som efter gældende regler.

3. Forholdet til databeskyttelseslovgivningen

Den 25. maj 2018 fandt Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46 EF (generel forordning om databeskyttelse) – databeskyttelsesforordningen – anvendelse. Lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplys-

ninger, databeskyttelsesloven, trådte i kraft den 25. maj 2018, og supplerer databeskyttelsesforordningen.

Ved personoplysninger forstås enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person (den registrerede), jf. databeskyttelsesforordningen artikel 4, nr. 1. Ved behandling forstås enhver aktivitet eller række af aktiviteter – med eller uden brug af automatisk behandling – som personoplysninger eller sammenstilling af personoplysninger gøres til genstand for, jf. databeskyttelsesforordningen artikel 4, nr. 2. Behandling dækker bl.a. over indsamling, registrering, organisering, systematisering, opbevaring, tilpasning eller ændring, videregivelse ved transmission, samkøring og sletning m.v.

Databeskyttelsesforordningens artikel 5 opstiller en række grundlæggende principper, som skal være opfyldt ved behandlingen af personoplysninger. Det betyder bl.a., at personoplysningerne skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede, jf. persondataforordningens artikel 5, stk. 1, litra a, at indsamlingen af personoplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og legitime formål, og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra b, og at de indsamlede personoplysninger skal være tilstrækkelige, relevante og begrænsede til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles (proportionalitet og dataminimering), jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c.

Af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra f, følger, at personoplysninger skal behandles på en måde, der sikrer tilstrækkelig sikkerhed for de pågældende personoplysninger, herunder beskyttelse mod uautoriseret eller ulovlig behandling og mod hændelige tab, tilintetgørelse eller beskadigelse, under anvendelse af passende tekniske eller organisatoriske foranstaltninger.

Databeskyttelsesforordningen indeholder desuden regler for, hvornår behandling, herunder videregivelse af henholdsvis almindelige personoplysninger og følsomme personoplysninger, må finde sted.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 6, at behandling af personoplysninger kun må ske, hvis en af betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a-f, er opfyldt. Litra f gælder ikke for behandling, som offentlige myndigheder foretager som led i udførelsen af deres opgaver. Således vil behandling bl.a. kunne finde sted, hvis behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. artikel 6, stk. 1, litra e.

Den persondataretlige behandling, der vil skulle foretages ved administrationen af de foreslåede ændringer i nærværende lovforslag, består bl.a. af indsamling og behandling af oplysninger med henblik på udbetaling af børne- og ungedyelsen. Efter lovforslaget skal udbetalingen af børne- og ungedyelsen baseres på oplysninger fra CPR-registret om forældremyndighed. Det er Skatteministeriets opfattelse, at lovforslaget er inden for rammerne af databeskyttelsesfor-

Ligedeling af børne- og ungedydelse	10	10	10	10	10	10	10	-
Ligedeling af den suppl. grønne check	-11	-11	-10	-10	-10	-9	-3	-
I alt	-1	-1	0	0	0	1	7	-
<i>Virkning efter tilbageløb og adfærd</i>								
Ligedeling af børne- og ungedydelse	7	7	7	7	7	7	7	-
Ligedeling af den suppl. grønne check	-8	-8	-8	-7	-7	-7	-2	-
I alt	-1	0	0	0	0	0	5	-

5.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

De foreslåede ændringer af udbetalingen af børne- og ungedydelse er fastlagt under hensyn til, at udbetalingen skal være så enkel som muligt bl.a. med det formål at muliggøre en automatisk, systemunderstøttet sagsbehandling.

Lovforslaget understøtter bl.a., at der kan kommunikeres digitalt med ydelsesmodtagerne af børne- og ungedydelsen ved brug af NemID, da der anvendes en selvbetjeningsløsning til brug for de personer, der vil være omfattet af de foreslåede regler. Det er dog ikke obligatorisk for alle at kommunikere digitalt via NemID med den offentlige myndighed. For de forældremyndighedsindehavere, der er undtaget fra obligatorisk digital selvbetjening, vil Udbetaling Danmark udsende en fysisk blanket om mulighed for fravigelser fra udgangspunktet om ligedeling.

Det er dog ikke relevant for personer omfattet af forordning nr. 883/2004/EF at anvende og kommunikere digitalt via NemID med den offentlige myndighed, da de ved anmodning om udbetaling af hele ydelsen til den, der har bopæl eller beskæftigelse i Danmark, skal udfylde et særligt ansøgningsskema om bopæls- og beskæftigelsesforhold for forældremyndighedsindehaverne samt oplysninger om barnet.

Udbetaling Danmark vil endvidere kommunikere via E-Boks med digital post til personer, der er omfattet af forslaget, og som ikke er undtaget fra at modtage digital post via E-Boks.

Lovforslaget understøtter endvidere, at administrationen af lovgivningen sker helt eller delvist digitalt. Udbetaling Danmark, der står for administration og udbetaling af børne- og ungedydelsen, skal trække på allerede eksisterende data vedrørende forældremyndighed i henholdsvis CPR og Udbetaling Danmarks eget register med oplysninger om forældremyndighed.

Anmodninger om, at udbetalingen skal ske til den ene forældremyndighedsindehaver på baggrund af en samværsafgørelse m.v., vil imidlertid skulle behandles manuelt.

Lovforslaget vurderes på denne baggrund at være i overensstemmelse med principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

Ændringerne i udbetalingsreglerne for børne- og ungedydelsen indebærer, at der skal gennemføres ændringer af den nuværende systemunderstøttelse og driften heraf.

Lovforslaget vil således medføre merudgifter for Udbetaling Danmark i relation til systemudvikling og drift og der-

med udgifter kommunalt. De kommunaløkonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter.

Herudover vil lovforslaget medføre merudgifter for Skatteforvaltningen til systemtilretninger i forbindelse med ændringer i udbetalingen af grøn check på samlet set ca. 1 mio. kr. (omkostningsbaseret), som afskrives over 5 år og udgør 0,2 mio. kr. årligt i 2020-2024 (2019-pl).

Desuden skønnes lovforslaget at medføre merudgifter af mindre omfang til sagsbehandling i Kriminalforsorgen og Ankestyrelsen.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

I udgangspunktet sker ligedelingen af børne- og ungedydelsen automatisk for forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet fra den 1. januar 2020.

Lovforslaget kan have administrative konsekvenser for ikkesamboende forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed, i det omfang børne- og ungedydelsen ikke ønskes delt, men udbetalt til den ene af forældremyndighedsindehaverne.

Hvis forældremyndighedsindehaverne er enige om ikke at dele børne- og ungedydelsen, vil de ved brug af NemID kunne tilkendegive, at udbetalingen ønskes ændret, således at der kun vil ske udbetaling til den ene forældremyndighedsindehaver. Hvis forældremyndighedsindehaverne ikke er enige, vil den forældremyndighedsindehaver, der kan dokumentere, at det er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, ligeledes ved brug af NemID kunne anmode Udbetaling Danmark om udbetaling af hele ydelsen.

Med lovforslaget vil forældremyndighedsindehaverne blive pålagt en pligt til selv at sikre, at registreringer om bopælsadresse og forældremyndighed over barnet er korrekt registreret i CPR og i Udbetaling Danmarks register, da manglende opdateringer af bopælsadresse og forældremyndighed kan medføre udbetaling af børne- og ungedydelsen på baggrund af fejlregistreringer i registrene.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Børne- og ungeydelsen er omfattet af forordning nr. 883/2004/EF af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger. Forordningen indeholder regler om koordinering af medlemsstaternes sociale sikringsordninger. Det er de enkelte medlemsstats kompetence at fastlægge indholdet af de sociale sikringsordninger, herunder også betingelserne for at opnå ret til ydelser.

I medfør af artikel 68 i forordning nr. 883/2004/EF er det beskæftigelseslandets lovgivning, der har forrang, hvorfor dansk lovgivning som udgangspunkt finder anvendelse, hvor en person, der er beskæftiget i Danmark som led i beskæftigelsesforholdet efter forordningen udløser ret til, at familien kan modtage familieydelse, selvom barnet bor i et andet EU/EØS-land eller Schweiz (eksportabilitetsprincipet).

Hvis der er ret til børne- og ungeydelse til det samme barn fra flere EU/EØS-lande eller Schweiz, afgøres det efter artikel 68 i forordning nr. 883/2004/EF – den såkaldte prioriteringsregel – hvilket lands lovgivning om familieydelse, der har forrang. Når det er fastlagt, hvilket lands lovgivning, der har forrang, er det national lovgivning i det kompetente land, som finder anvendelse, jf. artikel 67.

For personer omfattet af forordningen skal udbetalingen ske til den fysiske person, der har bopæl eller beskæftigelse i Danmark, jf. artikel 1, og dermed er omfattet af dansk social sikring. De nationale udbetalingsregler finder således ikke anvendelse.

I tilfælde af, at den person, til hvem børne- og ungeydelsen skal udbetales, ikke anvender dem til familiemedlemmernes underhold, skal den kompetente institution efter anmodning fra og gennem institutionen i den medlemsstat, hvor familiemedlemmerne har deres bopæl, eller den institution eller det organ, der er udpeget hertil af den kompetente myndighed i den nævnte medlemsstat, udbetale børne- og ungeydelse med frigørende virkning til den fysiske eller juridiske person, som faktisk forsørger familiemedlemmerne, jf. artikel 68 a.

Udbetaling af børne- og ungeydelsen til personer omfattet af forordning nr. 883/2004/EF skal ske i henhold til forordningens artikel 67-69. Det foreslås derfor, at der indsættes en særskilt bestemmelse herom, jf. forslaget til § 4, stk. 8, så dette udtrykkeligt fremgår af de nationale udbetalingsregler.

Lovforslaget anses på ovennævnte baggrund at være i overensstemmelse med EU-retten.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 20. februar til den 20. marts 2019 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Adoption & Samfund, Advokatsamfundet, Akademikerne, Ankestyrelsen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Borger- og Retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Børne- og Kulturchefforeningen, BUPL, Børnesagens Fællesråd, CEPOS, CEVEA, Danmarks Evalueringsinstitut, Danmarks Lærerforening, Danmarks Vejlederforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Friskoleforening, Dansk Gartneri, Dansk Landsbrugsforening, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Teknisk Lærerforbund, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Familieretsadvokater, Danske Erhvervsskoler, Danske Handicaporganisationer, Danske Produktionsskole Lærerforening, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Skoleelever, Danske Underviserorganisationers Samråd, Danske Universiteter, Data-tilsynet, De Samvirkende Invalideorganisationer, Det Centrale Handicapråd, Det Kriminalpræventive Råd, Det Sociale Nævn, DI, Dokumentations- og Rådgivningscenteret om Racediskrimination, Efterskoleforeningen, Ejendomsforeningen Danmark, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, FH – Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, FOA, Foreningen af 10. klasser i Danmark, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, Forstanderkredsen for Produktionsskoler, Forældreorganisationen Skole & Samfund, Frie Funktionærer, Frie Grundskolelærers Fællesråd, FSR – Danske Revisorer, Fællesrådet for Foreninger for Uddannelses- og Erhvervsvejledningen, Grønlands Selvstyre, HK-Privat, IBIS, ISOBRO, IT-Universitetet, Justitia, KL, Kraka, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagforening, Kræftens Bekæmpelse, Landsforeningen af Opholdssteder, Landsforeningen af Ungdomsskoleledere, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, Mellemfolkeligt Samvirke, Moderniseringsstyrelsen, Produktionsskoleforeningen, Rektorkollegiet, Retssikkerhedssekretariatet, Rigsombuddet på Færøerne, Rigsrevisionen, Rådet for Socialt Udsatte, Skatteankestyrelsen, Skolelederforeningen, SFR Skattefaglig Forening, Statsforvaltningen, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, Sundhedskartellet, Ungdomsboligrådet, Ældre Sagen og Ældreboligrådet.

Udkastet til lovforslag har i perioden fra den 27. februar 2019 til den 27. marts 2019 været sendt i høring hos Børns Vilkår, Foreningen Far, Mandecentret og Dansk Kvinde-samfund.

Udkast til lovforslag har i perioden fra den 1. marts 2019 til den 29. marts 2019 være sendt i høring hos Mødrehjælpen og Børnerådet.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	<p>Udgifterne til den supplerende grønne check skønnes i hvert af årene 2020-2025 at blive reduceret med ca. 7-8 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.</p> <p>Den varige virkning efter tilbageløb og adfærd skønnes til mindreudgifter på ca. 2 mio. kr.</p>	<p>Udgifterne til børne- og ungeydelse skønnes i hvert af årene 2020-2025 at blive forøget med ca. 7 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.</p> <p>Den varige virkning efter tilbageløb og adfærd skønnes til merudgifter på ca. 7 mio. kr.</p>
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	<p>Ændringerne i udbetalingsreglerne for børne- og ungeydelsen indebærer, at der skal gennemføres ændringer af den nuværende systemunderstøttelse og driften heraf.</p> <p>De kommunaløkonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter.</p> <p>Herudover vil lovforslaget medføre merudgifter for Skatteforvaltningen til systemtilretninger i forbindelse med ændringer i udbetalingen af grøn check på samlet set 1 mio. kr. (omkostningsbaseret), som afskrives over 5 år og udgør 0,2 mio. kr. årligt i 2020-2024 (2019-pl).</p> <p>Desuden skønnes lovforslaget at medføre merudgifter af mindre omfang til sagsbehandling i Kriminalforsorgen og Ankestyrelsen.</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen

Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	I udgangspunktet sker ligedelingen af børne- og ungedyldelsen automatisk for forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet fra den 1. januar 2020. Lovforslaget kan have administrative konsekvenser for ikkesamboende forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed, i det omfang børne- og ungedyldelsen ikke ønskes delt, men udbetalt til den ene af forældremyndighedsindehaverne.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Børne- og ungedyldelsen er omfattet af forordning nr. 883/2004/EF af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger. Forordningen indeholder regler om koordinering af medlemsstaternes sociale sikringsordninger. Det er de enkelte medlemsstaters kompetence at fastlægge indholdet af de sociale sikringsordninger, herunder også betingelserne for at opnå ret til ydelser. Udbetaling af børne- og ungedyldelsen til personer omfattet af forordning nr. 883/2004/EF skal ske i henhold til forordningens artikel 67-69. Det foreslås derfor, at der indsættes en særskilt bestemmelse herom, jf. forslaget til § 4, stk. 8, så dette udtrykkeligt fremgår af de nationale udbetalingsregler. Lovforslaget anses på ovennævnte baggrund at være i overensstemmelse med EU-retten.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter § 1 a, stk. 2, i lov om en børne- og ungedyldelse nedsættes børne- og ungedyldelsen for ægtefæller på baggrund af begge ægtefællers indkomst. For ægtefæller, der har været gift og samlevende i hele indkomståret, nedsættes den samlede børne- og ungedyldelse, jf. § 1, som ægtefællerne tilsammen modtager i et kalenderår, med et beløb svarende til 2 pct. af summen af den del af grundlaget for topskat efter personskattelovens § 7, stk. 1 og 3, hos hver af ægtefællerne, der i det pågældende indkomstår overstiger et bundfradrag på 782.600 kr. (2019-niveau).

Har begge ægtefæller et topskattegrundlag på over 782.600 kr., beregnes nedsættelsen således på baggrund af summen af beløbene hos hver af ægtefællerne, som overstiger bundgrænsen på 782.600 kr. Hvis kun den ene ægtefælle har et topskattegrundlag på over 782.600 kr., beregnes nedsættelsen på baggrund af 2 pct. af den del, der overstiger de 782.600 kr. for modtageren.

Det foreslås, at § 1 a, stk. 2, i lov om en børne- og ungedyldelse vedrørende indkomstaftapning for ægtefæller ophæves, således at aftapningen skal ske på grundlag af den enkelte ydelsesmodtagers indkomst, jf. 1 a, stk. 1, i lov om en børne- og ungedyldelse.

Indkomstaftapningen vil således skulle ske på grundlag af hver enkelt ydelsesmodtagers individuelle indkomstforhold, hvad enten forældremyndighedsindehaverne modtager halvdelen af børne- og ungedyldelsen, eller den ene forældremyndighedsindehaver får udbetalt hele børne- og ungedyldelsen, jf. forslaget til § 4, stk. 1 og 2.

Den foreslåede ændring af indkomstaftapningen kan illustreres med følgende eksempler, der viser, hvordan aftapningen sker på baggrund af gældende regler og efter lovforslaget:

Eksempel 1 - Et ægtepar med to høje indkomster

Et ægtepar har fælles forældremyndighed over deres fælles barn på 2 år. Den ene forældremyndighedsindehaver har et topskattegrundlag på 800.000 kr. og den anden forældremyndighedsindehaver har et topskattegrundlag på 900.000 kr.

Efter gældende regler får den ene forældremyndighedsindehaver hele ydelsen på 18.228 kr. (2019) før indkomstaftapning. Der skal imidlertid ske indkomstaftapning med 2 pct. af den del af begge forældremyndighedsindehaveres indkomst, der overstiger 782.600 kr. Dvs. med 2 pct. af (800.000-782.600 kr.) = 348 kr. for den ene forældremyndighedsindehaver og 2 pct. af (900.000-782.600 kr.) = 2.348 kr. for den anden forældremyndighedsindehaver, i alt en samlet indkomstaftapning på 2.696 kr. Den ydelse, den ene forældremyndighedsindehaver modtager, reduceres dermed fra 18.228 kr. til 15.532 kr.

Med lovforslaget vil forældremyndighedsindehaverne få halvdelen af ydelsen hver, dvs. 9.114 kr. før indkomstaftapning. Indkomstaftapningen vil reducere den ene forældremyndighedsindehavers ydelse med 348 kr., fra 9.114 kr. til 8.766 kr. Den anden forældremyndighedsindehavers ydelse vil reduceres med 2.348 kr., fra 9.114 kr. til 6.766 kr. Den samlede ydelse til ægteparret vil dermed udgøre 15.532 kr.

Eksempel 2 – Et ægtepar med én høj indkomst

Et ægtepar har fælles forældremyndighed over deres fælles barn på 2 år. Den ene forældremyndighedsindehaver har et topskattegrundlag på 450.000 kr. og den anden forældremyndighedsindehaver har et topskattegrundlag på 900.000 kr.

Efter gældende regler får den ene forældremyndighedsindehaver hele ydelsen på 18.228 kr. (2019) før indkomstaftapning. Der skal imidlertid ske indkomstaftapning med 2 pct. af den del af indkomsten, der overstiger 782.600 kr. Dvs. med 2 pct. af (900.000-782.600 kr.) = 2.348 kr. Den ydelse, den ene forældremyndighedsindehaver modtager, reduceres dermed fra 18.228 kr. til 15.880 kr.

Efter lovforslaget vil forældre med fælles forældremyndighed over barnet få udbetalt halvdelen af ydelsen hver, dvs. 9.114 kr. før indkomstaftapning. Der vil ikke ske en reduktion af den ene forældremyndighedsindehavers ydelse. Den anden forældremyndighedsindehavers ydelse vil skulle reduceres med 2.348 kr., fra 9.114 kr. til 6.766 kr. Den samlede ydelse til ægteparret vil dermed udgøre 15.880 kr.

Eksempel 3 – Et ægtepar med én høj indkomst og et særbarn

Et ægtepar har ingen fælles børn, men den ene forælder har forældremyndigheden alene over et særbarn på 2 år fra et tidligere forhold. Den ene forælder har et topskattegrundlag på 450.000 kr. og den anden ægtefælle har et topskattegrundlag på 900.000 kr.

Efter gældende regler får den ene forælder (moderen) hele ydelsen på 18.228 kr. (2019) før indkomstaftapning. Der skal imidlertid ske indkomstaftapning på baggrund af den anden ægtefælles indkomst med 2 pct. af den del af indkomsten, der overstiger 782.600 kr. Dvs. med 2 pct. af (900.000-782.600 kr.) = 2.348 kr. Den ydelse, moderen modtager, reduceres dermed fra 18.228 kr. til 15.880 kr.

Efter forslaget vil den forælder, der har forældremyndigheden alene over særbarnet, fortsat få udbetalt hele ydelsen, dvs. 18.228 kr. før indkomstaftapning. Der vil ikke ske en

reduktion af ydelsen. Den samlede ydelse vil derfor udgøre 18.228 kr.

Eksempel 4 – Et ægtepar med én høj indkomst, fælles barn og særbarn

Et ægtepar har fælles forældremyndighed over deres fælles barn på 2 år. Samtidig har den ene forældremyndighedsindehaver forældremyndigheden alene over et særbarn på 5 år fra et tidligere forhold. Den ene forældremyndighedsindehaver til det fælles barn og særbarnet har et topskattegrundlag på 900.000 kr. og den anden forældremyndighedsindehaver til fællesbarnet har et topskattegrundlag på 450.000 kr.

Efter gældende regler får den ene forældremyndighedsindehaver (moderen) hele ydelsen på 32.664 kr. (2019) før indkomstaftapning. Der skal imidlertid ske indkomstaftapning med 2 pct. af denne forældremyndighedsindehavers indkomst, der overstiger 782.600 kr. Dvs. med 2 pct. af (900.000-782.600 kr.) = 2.348 kr. Børne- og ungeydelsen reduceres dermed fra 32.664 kr. til 30.316 kr.

Med forslaget vil den ene forældremyndighedsindehaver, der har forældremyndigheden over særbarnet alene, fortsat få hele ydelsen for særbarnet, dvs. 14.436 kr., samt halvdelen af ydelsen for det fælles barn, 9.114 kr., dvs. samlet 23.550 kr. før indkomstaftapning. Ydelsen vil blive reduceret med 2.348 kr. til 21.202 kr. Den anden forældremyndighedsindehaver vil få udbetalt halvdelen af ydelsen for fællesbarnet, dvs. 9.114 kr. Der vil ikke ske en reduktion af ydelsen som følge af indkomstaftapning. Den samlede ydelse til parret vil dermed udgøre 30.316 kr.

Eksempel 5 – Et ægtepar med to høje indkomster, fælles barn og særbørn

Et ægtepar har fælles forældremyndighed over deres fælles barn på 2 år. Samtidig har den ene forældremyndighedsindehaver delt forældremyndighed over et særbarn på 5 år fra et tidligere forhold. Derudover har den anden forælder forældremyndigheden alene over et særbarn på 6 år fra et tidligere forhold. Den ene forældremyndighedsindehaver til det fælles barn og særbarnet har et topskattegrundlag på 800.000 kr. og den anden forældremyndighedsindehaver til fælles barn og særbarn har et topskattegrundlag på 900.000 kr.

Efter gældende regler får den ene forældremyndighedsindehaver (moderen) hele ydelsen for det fælles barn og særbarnet på 32.664 kr. (2019) før indkomstaftapning. Derudover får den anden forældremyndighedsindehaver (faderen) hele ydelsen for sit særbarn på 14.436 kr., dvs. den samlede ydelse til parret udgør 47.100 kr. før indkomstaftapning. Der skal imidlertid ske indkomstaftapning med 2 pct. af den del af begge forældremyndighedsindehaveres indkomst, der overstiger 782.600 kr. Dvs. med 2 pct. af (800.000-782.600 kr.) = 348 kr. og 2 pct. af (900.000-782.600 kr.) = 2.348 kr., i alt en samlet indkomstaftapning på 2.696 kr. Den ydelse, som forældremyndighedsindehaverne samlet set modtager, reduceres dermed fra 47.100 kr. til 44.404 kr.

Efter forslaget vil den ene forældremyndighedsindehaver få udbetalt halvdelen af ydelsen for deres fælles barn, 9.114 kr., samt halvdelen af ydelsen for sit særbarn, dvs. 7.218 kr., dvs. samlet 16.332 kr. før indkomstaftapning. Den anden af forældremyndighedsindehaverne vil få udbetalt halvdelen af ydelsen for deres fælles barn, dvs. 9.114 kr. samt hele ydelsen på 14.436 for sit særbarn, dvs. i alt 23.550 kr. før indkomstaftapning. Indkomstaftapningen vil reducere ydelsen med 348 kr. til 23.202 kr. Den samlede ydelse til ægteparret vil dermed udgøre 37.186 kr.

Eksempel 6 – Et ugift samlevende par med to høje indkomster

Et ugift samlevende par har fælles forældremyndighed over deres fælles barn på 2 år. Den ene forældremyndighedsindehaver har et topskattegrundlag på 800.000 kr., og den anden forældremyndighedsindehaver har et topskattegrundlag på 900.000 kr.

Efter gældende regler får den ene forældremyndighedsindehaver (moderen) hele ydelsen på 18.228 kr. (2019) før indkomstaftapning. Der skal imidlertid ske indkomstaftapning med 2 pct. af den del af den anden forældremyndighedsindehavers indkomst, der overstiger 782.600 kr. Dvs. med 2 pct. af (800.000-782.600 kr.) = 348 kr. Børne- og ungedydelser reduceres dermed fra 18.228 kr. til 17.880 kr.

Efter forslaget vil det ugifte samlevende par hver få udbetalt halvdelen af ydelsen, dvs. 9.114 kr. før indkomstaftapning. Den ene forældremyndighedsindehavers ydelse vil blive reduceret med 348 kr., fra 9.114 kr. til 8.766 kr. Den anden forældremyndighedsindehavers ydelse vil blive reduceret med 2. pct. af (900.000-782.600 kr.) = 2.348 kr., dvs. fra 9.114 kr. til 6.766 kr. Den samlede ydelse vil dermed udgøre 15.532 kr., hvilket svarer til ydelsen til et gift par med samme indkomstforhold, jf. eksempel 1.

Eksempel 7 – Et ugift samlevende forældrepar med én høj indkomst

Et ugift samlevende par har fælles forældremyndighed over deres fælles barn på 2 år. Den ene forældremyndighedsindehaver (moderen) har et topskattegrundlag på 450.000 kr., og den anden forældremyndighedsindehaver (faderen) har et topskattegrundlag på 900.000 kr.

Efter gældende regler får moderen hele ydelsen på 18.228 kr. (2019) før indkomstaftapning. Der sker ingen indkomstaftapning af ydelsen.

Efter forslaget vil det ugifte samlevende par få udbetalt halvdelen af ydelsen hver, dvs. 9.114 kr. før indkomstaftapning. Der vil ikke ske en reduktion af den ene forældremyndighedsindehavers halvdel af ydelsen. Den anden forældremyndighedsindehavers halvdel af ydelsen vil blive reduceret med 2.348 kr., fra 9.114 kr. til 6.766 kr. Den samlede ydelse vil dermed udgøre 15.880 kr., hvilket svarer til ydelsen til et gift par med samme indkomstforhold, jf. eksempel 2.

Eksempel 8 – Ikkesamboende med delt ydelse

To ikkesamboende forældre har fælles forældremyndighed over deres fælles barn på 2 år. Den ene forældremyndighedsindehaver har en indkomst på 450.000 kr. Den anden

forældremyndighedsindehaver har en indkomst på 900.000 kr.

Efter gældende regler får den ene forældremyndighedsindehaver hele ydelsen på 18.228 kr. (2019) før indkomstaftapning. Der sker ingen indkomstaftapning af ydelsen.

Ifølge forslaget vil begge forældremyndighedsindehavere som udgangspunkt få udbetalt halvdelen af ydelsen hver, dvs. 9.114 kr. før indkomstaftapning. Der vil ikke ske en reduktion af den ene forældremyndighedsindehavers ydelse. Den anden forældremyndighedsindehavers ydelse vil blive reduceret med 2.348 kr., fra 9.114 kr. til 6.766 kr. Den samlede ydelse vil dermed udgøre 15.880 kr., hvilket svarer til ydelsen til et gift par med samme indkomstforhold, jf. eksempel 2.

Til nr. 2

Ifølge § 1 a, stk. 3, i lov om en børne- og ungedydelser, anvendes for personer, der kun har været skattepligtige en del af året, jf. kildeskattelovens § 1, grundlaget for topskat efter omregning i henhold til reglerne i personskattelovens § 14 ved beregningen af nedsættelse efter stk. 1 og 2.

Med forslaget til § 1 a, stk. 3 udgår henvisningen til stk. 2 som en konsekvensændring af, at § 1 a, stk. 2, foreslås ophevet.

Til nr. 3

Efter § 4, stk. 1, i lov om en børne- og ungedydelser udbetales børne- og ungedydelser til barnets moder. Er barnet adopteret af et registreret par i forening, udbetales ydelsen til den af de registrerede partnere, der efter parrets oplysning herom til Udbetaling Danmark skal modtage ydelsen, jf. § 4, stk. 1, 2. pkt., i lov om en børne- og ungedydelser.

Har kun faderen forældremyndigheden over barnet, udbetales ydelsen til ham, forudsat at han ikke er samboende med barnets moder. Er barnet adopteret af et registreret par i forening, og får den ene af de registrerede partnere herefter forældremyndigheden over barnet alene, udbetales børne- og ungedydelser til denne, jf. § 4, stk. 2, i lov om en børne- og ungedydelser.

Tilkommer forældremyndigheden den ene af forældrene, og den anden af forældrene godtgør, at barnet bor hos den forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, kan ydelsen efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den, som barnet bor hos, jf. § 4, stk. 3, i lov om en børne- og ungedydelser.

Lever forældre, der har fælles forældremyndighed, ikke sammen, udbetales ydelsen til den af forældrene, der har barnet hos sig. Opholder barnet sig i disse tilfælde lige meget hos begge forældre, udbetales børne- og ungedydelser til den af forældrene, på hvis adresse barnet er tilmeldt folkeregisteret, jf. § 4, stk. 4, i lov om en børne- og ungedydelser.

Er barnet i privat familiepleje, jf. § 78 i lov om social service, kan ydelsen efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den, der har taget barnet i pleje. Er barnet i pleje hos et ægtepar, udbetales ydelsen til plejemoderen, jf. § 4, stk. 5, i lov om en børne- og ungedydelser.

Udbetaling Danmark kan bestemme, at børne- og ungeydelsen skal udbetales til barnet eller den unge selv, hvis det skønnes bedst for barnet, jf. § 4, stk. 6, i lov om en børne- og ungeydelse.

Når den, der har forældremyndigheden over barnet, er indsat i institutioner under Kriminalforsorgen ud over 3 måneder, kan ydelsen efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den indsattes ægtefælle, såfremt den indsattes særbarn opholder sig hos denne, jf. § 4, stk. 7, i lov om en børne- og ungeydelse.

Det foreslås med § 4, stk. 1, 1. pkt., at for forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet skal børne- og ungeydelsen udbetales med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne.

Udbetalingen med halvdelen af børne- og ungeydelsen til hver af forældremyndighedsindehaverne med fælles forældremyndighed skal ifølge forslaget ligeledes gælde, selvom forældremyndighedsindehaverne ikke er samboende.

Ved forældremyndighedsindehavere, der ikke er samboende, skal forstås forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over et barn, når de ikke står registreret i CPR med bopæl på den samme adresse. Det er et krav, at kommunen efter CPR-loven rent faktisk har registreret forældremyndighedsindehaverne på hver deres adresse i CPR.

Begrebet »samboende« i dette forslag skal ikke tillægges samme indhold og betydning som det almindelige skattemæssige begreb »samlevende«, der fremgår af kildeskattelovens § 4.

Eksempel 9 – Lighedeling

Med forslaget vil to forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over et fælles barn på 2 år som udgangspunkt den 20. januar 2020 modtage halvdelen af børne- og ungeydelsen hver. De vil modtage 4.557 kr. (2019-niveau) per kvartal: $2 = 2.278,5$ kr. til hver af forældrene, uanset om forældremyndighedsindehaverne til barnet bor sammen, eller de står registreret på hver deres folkeregisteradresse.

I tilfælde hvor forældremyndighedsindehavere på et senere tidspunkt bliver registreret i CPR med bopæl på samme adresse, vil de skulle dele børne- og ungeydelsen fra og med det tidspunkt, hvor de to forældremyndighedsindehavere bliver registreret med bopæl på samme adresse i CPR.

Det foreslås, jf. forslaget til § 4, stk. 1, 2. pkt., at er det kun den ene forældremyndighedsindehaver, der er fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, skal hele ydelsen udbetales til denne.

I tilfælde, hvor begge forældremyndighedsindehavere har forældremyndigheden over barnet, men den ene af forældremyndighedsindehaverne ikke er fuldt skattepligtig til Danmark efter kildeskattelovens § 1 og derved ikke har en eller anden form for personlig tilknytning til Danmark, der enten kan foreligge i form af bopæl eller ophold her i landet, skal hele ydelsen således ske til den af forældremyndighedsindehaverne, der er fuld skattepligtig til Danmark efter betingelserne i kildeskattelovens §§ 1, 7 og 8.

Den foreslåede § 4, stk. 1, 1. pkt. vedrører ikke forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet, der er omfattet af forordning EF nr. 883/2004, da der vil kunne ske udbetaling af børne- og ungeydelsen, såfremt vedkommende har bopæl eller beskæftigelse i Danmark og dermed er omfattet af dansk social sikring, jf. forslaget til § 4, stk. 8, og i øvrigt opfylder betingelserne for at være berettiget til ydelsen med fravigelse af kravet om fuld skattepligt og barnets ophold i Danmark.

Det foreslås endvidere, jf. forslaget til § 4, stk. 2, at udbetalingen i tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaverne ikke er samboende, kan ske til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis:

- 1) begge forældremyndighedsindehavere erklærer, at de er enige herom, eller
- 2) den ene forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne.

Efter forslaget til § 4, stk. 2, nr. 1, vil hele børne- og ungeydelsen skulle udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis begge forældremyndighedsindehavere erklærer, at de er enige herom. Denne fravigelse fra lighedeling af ydelsen vil gælde, uanset hvilken samværsordning forældremyndighedsindehaverne har aftalt i forhold til barnet.

Hvis forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed, der ikke er samboende, er enige om, at ydelsen skal udbetales til den ene, vil de begge ved brug af NemID skulle tilkendegive, at de ønsker, at hele ydelsen skal udbetales til den ene af forældremyndighedsindehaverne.

Begge forældremyndighedsindehavere skal erklære, at de ønsker, at udbetalingen skal ske til den ene af forældremyndighedsindehaverne. Når begge forældremyndighedsindehavere har erklæret sig enige i, at der skal ske udbetaling af hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver, kan en accept heraf ikke ensidigt trækkes tilbage af den ene forældremyndighedsindehaver.

Det følger af lovforslaget, at på samme måde som forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed, der ikke er samboende, kan aftale, at hele børne- og ungeydelsen skal udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver, vil de ligeledes på et senere tidspunkt kunne erklære, at de er enige om, at ydelsen skal deles. Også i dette tilfælde, ville begge forældremyndighedsindehavere ved brug af NemID skulle erklære, at de har indgået aftale om, at der skal ske en lighedeling af ydelsen.

Som beskrevet ovenfor, er det ikke obligatorisk for alle at kommunikere digitalt via NemID med den offentlige myndighed. For de forældremyndighedsindehavere, der er undtaget fra obligatorisk digital selvbetjening, vil Udbetaling Danmark udsende en fysisk blanket om mulighed for fravigelser fra udgangspunktet om lighedeling.

Efter forslaget til § 4, stk. 2, nr. 2, vil hele børne- og ungeydelsen skulle udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis vedkommende ifølge en samværsafgørelse eller

et forlig kan dokumentere, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne.

En samværsafgørelse, hvoraf det fremgår, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene af forældremyndighedsindehaverne, skal før den 1. april 2019 være truffet af enten Statsforvaltningen, eller Ankestyrelsen, der er klageinstans for afgørelser om samvær truffet af Statsforvaltningen.

Derudover kan en dom om samvær, der af domstolene er truffet i perioden fra den 1. oktober 2007 til 1. oktober 2012 og som dokumenterer, at det er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, ligeledes danne grundlag for en udbetaling af hele ydelsen.

En afgørelse om samvær, hvoraf det fremgår, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, skal efter den 1. april 2019 være truffet af enten Familieretshuset eller domstolene

Det foreslås derfor, at der vil skulle ske udbetaling af hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver, såfremt denne med en afgørelse om samvær fra det kommende Familieretshus eller familieretten kan dokumentere, at det er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos vedkommende.

Ligesom en samværsafgørelse fra ovenstående instanser, der dokumenterer, at det er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, kan danne grundlag for en udbetaling af hele ydelsen til denne forældremyndighedsindehaver, kan et forlig mellem begge forældremyndighedsindehavere til barnet, der dokumenterer, at det er aftalt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, danne grundlag for en udbetaling af hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver. Det er således et krav, at forliget indeholder en samværsfordeling, der kan danne grundlag for en udbetaling af hele børne- og ungeydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver.

Det indgåede forlig kan være indgået i Statsforvaltningen og Familieretshuset og fremgå af et mødereferat eller af et dokument, der særskilt gengiver aftalen, eller der kan være tale om et retsforlig, der er tilført retsbogen.

Det er den forældremyndighedsindehaver, der anmoder om udbetaling af hele ydelsen, der skal fremlægge dokumentation i form af en samværsafgørelse eller et indgået forlig, der ikke er bortfaldet.

Der skal derefter foretages partshøring i henhold til forvaltningslovens § 19 af den anden forældremyndighedsindehaver over den fremlagte dokumentation for samværsafgørelsen eller det indgåede forlig, således at den anden forældremyndighedsindehaver har mulighed for at udtale sig om den fremlagte dokumentation, der vil kunne medføre, at vedkommende ikke får udbetalt børne- og ungeydelse.

Det følger med lovforslaget, at for forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over et barn, der flytter til Danmark den 1. januar 2020 eller senere, vil der automatisk ske en ligedeling af børne- og ungeydelsen, uan-

set at udbetalingen tidligere er sket efter forslaget til § 4, stk. 2, nr. 2. De forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet, der fra og med den 1. januar 2020 flytter til Danmark, skal således, hvis de ønsker at fravige udgangspunktet om ligedeling og i stedet få hele ydelsen udbetalt til den ene forældremyndighedsindehaver, anmode herom, jf. forslaget til § 4, stk. 2, nr. 2.

Ydelsen skal ligeledes på ny med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehavere efter forslaget til § 4, stk. 3, hvis den anden forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos modtageren af ydelsen, eller hvis barnet bliver bopælsregistreret hos den anden forældremyndighedsindehaver.

Hvis den ene forældremyndighedsindehaver fremlægger dokumentation for, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig, er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, og dermed opfylder betingelserne for at få udbetalt hele ydelsen, jf. forslaget til § 4, stk. 2, nr. 2, vil den anden forældremyndighedsindehaver kunne protestere herimod ved at dokumentere, at samværsafgørelsen eller forliget er ændret til, at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den første forældremyndighedsindehaver. I så fald udbetales ydelsen med halvdelen til hver af forældrene efter forslaget til § 4, stk. 1.

Der skal også foretages en ligedeling af ydelsen, hvis det dokumenteres, at samværsafgørelsen eller forliget er bortfaldet, for eksempel fordi barnet har fået bopæl hos den pågældende forældremyndighedsindehaver.

I så fald danner en bopælsregistrering af barnet hos den pågældende forældremyndighedsindehaver i CPR det fornødne dokumentationsgrundlag for, at samværsafgørelsen eller forliget er bortfaldet, hvorefter den pågældende forældremyndighedsindehaver kan få udbetalt halvdelen af ydelsen.

Når den ene forældremyndighedsindehaver vil få udbetalt hele ydelsen efter forslaget til § 4, stk. 2, nr. 2, genindtræder udgangspunktet hermed i forslaget til § 4, stk. 1, 1. pkt., om ligedeling af ydelsen mellem forældremyndighedsindehavere, hvis den anden forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, eller hvis barnet bliver bopælsregistreret hos den anden forældremyndighedsindehaver.

I tilfælde af, at barnet bliver bopælsregistreret hos den anden forældremyndighedsindehaver, skal vedkommende henvende sig til Udbetaling Danmark for, at der med udgangspunkt i forslaget til § 4, stk. 1, 1. pkt., kan ske en ligedeling af ydelsen.

Udenlandske samværsafgørelser, forlig eller domme vil ligeledes kunne lægges til grund for udbetaling af hele ydelsen, hvis de anerkendes i Danmark, jf. Haagerbørnebeskyttelseskonventionen. Udbetaling Danmark skal herefter træffe afgørelse om ændring af udbetalingen med virkning fra

næstkommende udbetaling, efter afgørelsen om udbetaling af ydelsen er truffet, jf. forslaget til § 4, stk. 9.

Det foreslås endvidere, at for forældremyndighedsindehavere, der har fælles forældremyndighed over barnet, hvoraf den ene forældremyndighedsindehaver er indsat i institutioner under Kriminalforsorgen ud over tre måneder, skal hele ydelsen udbetales til den anden forældremyndighedsindehaver, jf. forslaget til § 4, stk. 4, ud fra hensynet til, at denne forældremyndighedsindehaver primært vil varetage forsørgelsen af barnet.

Udbetaling af børne- og ungeydelse til den forældremyndighedsindehaver, der har været indsat, efter løsladelsen, vil forudsætte, at vedkommende retter henvendelse til Udbetaling Danmark herom.

Det foreslås, jf. forslaget til § 4, stk. 5, at har én forældremyndighedsindehaver forældremyndigheden alene over barnet, udbetales hele ydelsen til denne.

Denne foreslåede bestemmelse omfatter de situationer, hvor barnet kun er registreret med én forældremyndighedsindehaver, der har forældremyndigheden over barnet, herunder eksempelvis hvis et barn er født i udlandet og efterfølgende er flyttet til Danmark med den ene forældremyndighedsindehaver. Det kan også forekomme ved nyfødte børn, indtil faderskabet eller medmoderskabet til barnet er fastslået ved anerkendelse eller afgørelse. I sådanne situationer skal udbetalingen af hele ydelsen ske til den, der står registreret med eneforældremyndighed over barnet.

Eksempel 10

To forældre, der ikke er gift, får et barn, der bliver født den 30. december 2019. Barnets far anerkender først efter den 1. januar 2020 faderskabet. Derfor vil udbetalingen af ydelsen skulle ske til barnets mor, indtil faderskabet er anerkendt, og det fremgår af forældremyndighedsoplysningerne i CPR, at forældrene har fælles forældremyndighed over barnet. Ændringen på baggrund af faderskabet og den fælles forældremyndighed vil skulle ske fra næstkommende kvartal, hvor udbetalingen vil ske med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne.

Det foreslås, jf. forslaget til § 4, stk. 6, at børne- og ungeydelsen kan udbetales til barnet eller den unge selv, hvis det skønnes bedst for barnet eller den unge.

Hensynet bag forslaget til § 4, stk. 6, er, at børne- og ungeydelsen skal udbetales til og med den dag, hvor den pågældende fylder 18 år, og da nogle børn eller unge ikke bor hjemme hos deres forældremyndighedsindehavere, indtil de fylder 18 år, kan der være tilfælde, hvor det er mest hensigtsmæssigt, at hele ydelsen udbetales til barnet eller den unge selv. Tilfælde, hvor barnet bor hjemme, men hvor forældremyndighedsindehaverne ikke anvender ydelsen til barnets underhold, vil ligeledes være omfattet af den foreslåede bestemmelse.

Med forslaget videreføres den gældende bestemmelse i § 4, stk. 6, i lov om en børne- og ungeydelse og Udbetaling Danmark, der administrerer reglen, vil fortsat skulle vurdere

på baggrund af et skøn, om det er bedst for barnet eller den unge at modtage ydelsen.

Det foreslås, jf. forslaget til § 4, stk. 7, at er barnet i privat familiepleje, jf. § 78 i lov om social service, skal børne- og ungeydelsen udbetales til den eller de personer, der har taget barnet i pleje.

Ifølge § 78, stk. 1, i lov om social service, må ingen modtage et barn under 14 år i privat familiepleje i en sammenhængende periode uden at have en tilladelse hertil fra kommunalbestyrelsen i kommunen. En plejetilladelse kan kun udstedes, når det efter en undersøgelse af plejefamilien må antages, at opholdet vil være til gavn for barnet, jf. 78, stk. 2.

Efter forslaget vil hele ydelsen skulle udbetales til enten én person, der har taget barnet i privat familiepleje, eller med halvdelen til hver, hvis der er to plejeforældre, hvis Udbetaling Danmark har den fornødne dokumentation i form af en plejetilladelse fra kommunen.

Forslaget til § 4, stk. 6, kan også vedrøre tilfælde, der er omfattet af forslaget til § 4, stk. 7, hvis Udbetaling Danmark vurderer, at plejeforældrene ikke anvender ydelsen til barnets underhold.

Udbetaling af børne- og ungeydelsen til personer omfattet af forordning nr. 883/2004/EF skal ske i henhold til forordningens artikel 67-69. Det foreslås, at der indsættes en særskilt bestemmelse herom, jf. forslaget til § 4, stk. 8, så dette udtrykkeligt fremgår af de nationale udbetalingsregler.

Efter forordningens artikel 68 vil det i tilfælde af berettigelse til børne- og ungeydelsen for det samme barn fra flere EU/EØS-land eller Schweiz efter prioriteringsreglerne skulle afgøres, hvilket lands lovgivning, der finder anvendelse.

Er Danmark primært land efter forordningen, skal Danmark udbetale hele ydelsen, hvorimod der i tilfælde af, at Danmark er sekundært land, kun skal udbetales forskellen mellem det beløb, der eventuelt er ret til i et andet EU/EØS-land eller Schweiz, og den danske ydelse, til den der har bopæl eller beskæftigelse i Danmark. Der vil således ikke skulle ske udbetaling af hele ydelsen fra Danmark, hvis Danmark er sekundært land efter forordningen.

Det vil sige, at i tilfælde af, at Danmark er sekundært land, skal der ske udbetaling af ydelsen fra det andet EU/EØS-land eller Schweiz til den person, der opholder sig med barnet i det andet EU/EØS-land eller Schweiz. Udbetaling af forskelsbeløbet svarende til differencen mellem det andet EU/EØS-land eller Schweiz' sats og den danske sats for børne- og ungeydelse skal udbetales til den person, der har bopæl eller beskæftigelse i Danmark, medmindre artikel 68 a finder anvendelse.

For personer omfattet af forordningen skal udbetalingen ske til den fysiske person, der har bopæl eller beskæftigelse i Danmark, jf. artikel 1, og dermed bliver omfattet af dansk social sikring. De nationale udbetalingsregler finder således ikke anvendelse.

I tilfælde af, at den person, til hvem børne- og ungeydelsen skal udbetales, ikke anvender pengene til familiemed-

lemmernes underhold, finder artikel 68 a anvendelse. Den kompetente institution skal efter anmodning fra og gennem institutionen i den medlemsstat, hvor familiemedlemmerne har bopæl, eller den institution eller det organ, der er udpeget hertil af den kompetente myndighed i den nævnte medlemsstat, udbetale børne- og ungeydelse med frigørende virkning til den fysiske eller juridiske person, som faktisk forsørger familiemedlemmerne.

Det vil sige, at arbejder den ene forældremyndighedsindehaver, der er EU/EØS-borger eller borger fra Schweiz i Danmark, og opfylder vedkommende betingelserne for at få udbetalt børne- og ungeydelse, mens den EU/EØS-borger eller borgeren fra Schweiz og barnet bor i hjemlandet, vil den førstnævnte, der enten har bopæl eller beskæftigelse i Danmark, ikke få udbetalt børne- og ungeydelse, hvis ydelsen ikke anvendes til barnets underhold. I disse tilfælde kan en myndighed i den medlemsstat, hvor barnet har bopæl, efter anmodning fra den forældremyndighedsindehaver, barnet bor hos, anmode om, at ydelsen udbetales til denne myndighed, der herefter udbetaler pengene til den, der faktisk forsørger barnet.

I tilfælde af, at begge forældremyndighedsindehavere, enten har bopæl eller beskæftigelse i Danmark og er omfattet af dansk social sikring, skal udbetaling af ydelsen ske til den forældremyndighedsindehaver, der først indgiver ansøgning herom. Det vil for eksempel være situationer, hvor den ene forældremyndighedsindehaver bor og arbejder i Danmark, mens den anden forældremyndighedsindehaver bor i et andet EU/EØS-land eller Schweiz med barnet og samtidig arbejder i Danmark.

Det vil som i dag være et krav, at betingelserne for at være berettiget til ydelsen er opfyldt, idet personer fra EU/EØS-lande eller Schweiz og deres familiemedlemmer m.v. er berettiget til børne- og ungeydelsen, når den pågældende person er omfattet af forordningen, uanset at personen ikke er fuldt skattepligtig til Danmark eller barnet ikke opholder sig her i landet, jf. afsnit 2.3.1.

Børne- og ungeydelsen vil skulle udbetales efter stk. 1-7 med virkning fra næstkommende kvartal henholdsvis måned, efter der er truffet afgørelse om udbetaling af ydelsen, jf. forslaget til § 4, stk. 9.

Anmodes om udbetaling af halvdelen eller hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver, ændres udbetalingen efter afgørelsestidspunktet med virkning fra næstkommende kvartal henholdsvis måned, jf. eksempel 10 ovenfor.

Eksempel 11 – Fravigelse af ligedeling

To forældre med fælles forældremyndighed over et fælles barn på 2 år, der ikke er samboende, aftaler, at den ene forældremyndighedsindehaver skal modtage hele ydelsen på 4.557 kr. (2019-niveau) per kvartal. Dette erklærer de til Udbetaling Danmark via NemID den 20. marts 2020, der træffer afgørelse om udbetaling af hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver. Udbetaling til den ene forældremyndighedsindehaver kan herefter ske med virkning fra næstkommende kvartal henholdsvis måned, dvs. den 20. april 2020 (2. kvartal).

Eksempel 12 – Fravigelse af ligedeling

To forældre, der ikke er samboende, har fælles forældremyndighed over et fælles barn på 2 år. Den ene forældremyndighedsindehaver fremlægger en samværsafgørelse, hvoraf det er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos sig og anmoder den 20. marts 2020 på den baggrund Udbetaling Danmark om at få udbetalt hele børne- og ungeydelsen på 4.557 kr. (2019-niveau) per kvartal.

Den anden forældremyndighedsindehaver partshøres over de oplysninger, som den ene forældremyndighedsindehaver har fremlagt og fremlægger den 10. april 2020 yderligere oplysninger til sagen, som skal behandles for at kunne vurdere, hvorvidt der skal ske udbetaling af hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver. Den 30. april 2020 træffer Udbetaling Danmark afgørelse om udbetaling af hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver.

Da tidspunktet, hvor Udbetaling Danmark træffer afgørelse om udbetaling af hele ydelsen, ligger efter kvartalsskiftet, vil udbetalingen til den ene forældremyndighedsindehaver herefter skulle ske med virkning fra næstkommende kvartal henholdsvis måned, dvs. den 20. juli 2020 (3. kvartal) for så vidt angår børneydelsen eller den 20. maj 2020 for så vidt angår ungeydelsen.

Til nr. 4

I lov om en børne- og ungeydelse er der ikke regler om, at Kriminalforsorgen skal levere oplysninger til Udbetaling Danmark om forældremyndighedsindehavere, der er indsat i institutioner under Kriminalforsorgen. De foreslåede udbetalingsregler vil endvidere indebære, at det må forventes i flere tilfælde at blive aktuelt at udbetale til den forældremyndighedsindehaver, der ikke er indsat.

Det foreslås derfor, at Kriminalforsorgen og Udbetaling Danmark skal tilrettelægge en ordning, der sikrer, at Udbetaling Danmark får oplysninger om forældremyndighedsindehavere, der er indsat i institutioner under Kriminalforsorgen og dermed ikke skal modtage børne- og ungeydelse, jf. forslaget til § 4, stk. 4. Det foreslås således, at Kriminalforsorgen uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren til Udbetaling Danmark skal videregive oplysning om, at en forældremyndighedsindehaver er indsat i en institution under Kriminalforsorgen.

Forud for lovens ikrafttræden vil det i et samarbejde mellem Kriminalforsorgen og Udbetaling Danmark nærmere skulle tilrettelægges, hvordan det i praksis sikres, at Udbetaling Danmark kan træffe afgørelse efter § 4, stk. 4, om, at hele ydelsen udbetales til den forældremyndighedsindehaver, som er på fri fod, hvis den anden forældremyndighedsindehaver er indsat i en institution under Kriminalforsorgen ud over 3 måneder, herunder hvornår og hvordan oplysningen om indsættelse skal komme til Udbetaling Danmarks kundskab.

Det bemærkes i den forbindelse, at det ikke på indsættelsestidspunktet vil være klart, hvor længe en varetægtsarrestant skal opholde sig i en institution under Kriminalforsorgen. Tilsvarende vil det i et antal tilfælde ikke være muligt

på indsættelsestidspunktet at angive den faktiske opholdstid for afsonere navnlig som følge af mulighederne for prøveløsladelse efter udståelse af halvdelen eller to tredjedelen af straffen.

Som beskrevet ovenfor i bemærkningerne til forslaget til § 4, stk. 4, skal forældremyndighedsindehaveren rette henvendelse til Udbetaling Danmark, når vedkommende ikke længere er indsat i institutioner under Kriminalforsorgen med henblik på at få udbetalt børne- og ungeydelse.

Til nr. 5

Det følger af § 8 a, stk. 1, i lov om en børne- og ungeydelse, at der ved hvert kvartals eller måneds udbetaling af henholdsvis børneydelsen og ungeydelsen, jf. § 1, udelukkende lægges oplysninger om modtagerens og en eventuel ægtefælles indkomst i den seneste leverede eller indhentede, jf. § 12, forskudsopgørelse fra Skatteforvaltningen for det pågældende indkomstår til grund ved beregning af, om der skal ske en foreløbig nedsættelse af børne- og ungeydelsen, jf. § 1 a.

På baggrund af, at § 1 a, stk. 2, i lov om en børne- og ungeydelse, foreslås ophævet, foreslås det, at ordet »ægtefælle« udgår af § 8 a, stk. 1, i lov om en børne- og ungeydelse, da indkomstaftapningen efter forslaget til § 1 a, stk. 2, i lov om en børne- og ungeydelse skal ske på grundlag af hver af ydelsesmodtagernes individuelle indkomstforhold og ikke på baggrund af begge ægtefællers indkomst.

Derfor skal der heller ikke anvendes oplysninger om en eventuel ægtefælles indkomst i den senest leverede eller indhentede forskudsopgørelse til grund for beregning af, om der skal ske en foreløbig nedsættelse af børne- og ungeydelsen. Der skal i stedet kun lægges oplysninger til grund om modtagerens indkomst i den senest leverede eller indhentede forskudsopgørelse.

Til nr. 6

Efter § 4, stk. 1, i CPR-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 646 af 2. juni 2017 med senere ændringer, registreres enhver med et personnummer tildelt efter CPR-lovens § 3, stk. 1, i CPR med de oplysninger, der er anført i bilag 1 til loven. Ifølge bilag 1, nr. 7, til CPR-loven registreres der bl.a. oplysninger i CPR om forældremyndighed over mindreårige.

Registrering af forældremyndighed i CPR blev påbegyndt den 27. maj 2004 og registreringen på baggrund af domme først fra den 1. juli 2004. Det medfører, at for de børn, der er født før disse datoer i 2004, og hvor der ikke efterfølgende er sket en ændring af forældremyndigheden, er der ikke registreret forældremyndighedsforhold i CPR.

Baggrunden for, at der ikke er sket registrering af forældremyndighed i CPR for børn født før de angivne datoer i 2004, er, at det ikke er muligt – uden en fornyet egentlig stillingtagen af en offentlig myndighed, der har kompetence til at træffe afgørelse i sager om forældremyndighed – med sikkerhed at fastlægge forældremyndighedsstatus på børnene.

Forældremyndighed registreres i CPR som oplysninger på barnet. En forælder, der har del i forældremyndigheden, kan ved en registerindsigt få indsigt i de oplysninger, der er registreret om barnet i CPR.

I tilfælde, hvor barnet eller den unge ikke er registreret med personnummer i CPR, men er omfattet af forordning nr. 883/2004/EF, foretager Udbetaling Danmark en konkret vurdering af, hvorvidt den enkelte person har det, der svarer til dansk forældremyndighed i Danmark. Udbetaling Danmark vil i disse tilfælde derefter tage kontakt til den udenlandske myndighed, med henblik på at den udenlandske myndighed kan verificere de oplysninger, som Udbetaling Danmark har modtaget fra den person, der anmoder om udbetaling af ydelsen.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 8 b, hvor det i stk. 1 bestemmes, at der for børn og unge, der er født fra og med den 1. juli 2004, udelukkende skal lægges oplysninger om forældremyndighed i CPR til grund ved fastlæggelse af udbetalingen af børne- og ungeydelsen efter forslaget til § 4.

Det foreslåede § 8, stk. 1, medfører, at for børn født fra og med den 1. juli 2004 vil forældremyndighedsindehaveren skulle rette henvendelse til den relevante myndighed, hvis der viser sig at være fejl i registreringen, herunder manglende registrering, af forældremyndighed i CPR. Hvilken myndighed, borgeren skal rette henvendelse til, vil afhænge af den konkrete situation. I forbindelse med anerkendelse af faderskab vil sognet eller Familieretshuset være rette myndighed. I forbindelse med aftaler, afgørelser og domme om forældremyndighed vil Familieretshuset henholdsvis familieretten være rette myndighed. I forbindelse med registrering i CPR af forældremyndighed ved registrering af indrejse fra udlandet er rette myndighed bopælskommunen.

For børn født efter 2004, men hvor der ikke er registreret forældremyndighed i CPR, vil forældremyndighedsindehaveren ligeledes skulle rette henvendelse til den relevante myndighed med henblik på at få forældremyndighedsoplysningerne registreret i CPR, jf. ovenfor.

Dette gælder dog ikke, såfremt barnet eller den unge ikke er registreret med personnummer i CPR, jf. forslaget til § 8 b, stk. 1, 2. pkt. Dette kan være tilfældet, hvis barnet eller den unge ikke er blevet registreret som indrejst i CPR (bopælsregistreret). I disse tilfælde vil Udbetaling Danmark i højere grad skulle foretage en manuel sagsbehandling med henblik på at fastlægge forældremyndigheden over barnet eller den unge.

For børn født før 1. juli 2004 lægges de oplysninger til grund, som Udbetaling Danmark har registreret om forældremyndighed, jf. forslaget til § 8 b, stk. 2.

Forældremyndighedsindehaveren vil derfor skulle rette henvendelse til Udbetaling Danmark vedrørende forældremyndighedsoplysninger for børn født før den 1. juli 2004. Forældremyndighedsindehavere, der vil have rettet de eksisterende oplysninger i Udbetaling Danmarks register, skal kunne dokumentere, at de forældremyndighedsregistreringer, som Udbetaling Danmark har, er ukorrekte og derfor skal rettes.

Det bemærkes, at med forslaget til § 8 b pålægges forældremyndighedsindehaveren en pligt til selv at rette henvendelse til den pågældende myndighed vedrørende registrering i CPR eller Udbetaling Danmark, såfremt forældremyndighedsindehaveren vil have rettet oplysningerne om forældremyndighed over barnet i CPR eller i Udbetaling Danmarks systemer.

Den foreslåede bestemmelse indebærer således en pligt for forældremyndighedsindehaverne til at gøre opmærksom på forkerte oplysninger om forældremyndighed, hvis de ønsker et andet grundlag for udbetalingen af børne- og ungeydelsen.

Dette kan, ved enighed mellem forældremyndighedsindehavere om, at forældremyndighedsoplysningerne skal ændres, ske ved dokumentation i form af en anmeldelsesblanket med begge forældremyndighedsindehaveres underskrift, der er kvitteret af Familieretshuset, således at aftalen er gyldig. I tilfælde, hvor der ikke er enighed, skal der fremlægges en faderskabsanerkendelse, en dom fra en domstol eller et forlig, der fastlægger, hvem der har forældremyndigheden over barnet.

Udbetaling Danmark skal derefter udbetale børne- og ungeydelse på det nye korrekte grundlag, hvis den fornødne dokumentation er til stede for, at der kan ske en ændring i Udbetaling Danmarks forældremyndighedsoplysninger.

Der kan imidlertid være ekspeditions- og sagsbehandlingstid forbundet med at få ændret registrering af forældremyndighed i CPR eller Udbetaling Danmarks register. Der kan således f.eks. være afsagt en dom om forældremyndighed, der har retskraft, men som endnu ikke har medført en ændret registrering i CPR. I sådanne tilfælde vil der først skulle ske en udbetaling af ydelsen på baggrund af de ændrede oplysninger om forældremyndighed fra det tidspunkt, hvor de nye oplysninger bliver korrigeret og indskrevet i enten CPR eller i Udbetaling Danmarks register, hvorefter Udbetaling Danmark vil skulle lægge oplysningerne til grund for udbetalingen fra næstkommende kvartal eller måned, jf. forslaget til § 4, stk. 9.

Til nr. 7

Efter § 11, stk. 1, i lov om en børne- og ungeydelse kan krav på børne- og ungeydelse ikke overdrages eller gøres til genstand for retsforfølgning.

Dog kan Udbetaling Danmark efter anmodning herom fra bopælskommunen fradrage for restancer vedrørende betaling for dag- og klubtilbud efter dagtilbudsloven og de tidligere gældende §§ 29 og 35 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 58 af 18. januar 2007, samt skolefritidsordning, jf. § 50, stk. 2, i lov om folkeskolen.

Kommunen kan vælge, at fradrag for restancer, der er nævnt i § 11, stk. 1, 1. pkt., skal ske via restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Ydelsen kan i øvrigt ikke anvendes til modregning af eventuelle offentlige krav, bortset fra eventuel skyldig børne- og ungeydelse efter denne lov, jf. § 11, stk. 2, i lov om en børne- og ungeydelse.

Det er den kommune, der er fordringshaver for det krav på daginstitutionsrestancer m.v., der modregnes for, der træffer afgørelsen om modregning, hvis kravet endnu ikke er sendt til inddrivelse hos inddrivelsesmyndigheden.

Kommunen kan også vælge, at fradrag for restancer skal ske via restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. lov om børne- og ungeydelse § 11, stk. 2, 2. pkt. I disse tilfælde vil kommunen sende kravet vedr. dag- og klubtilbud samt skolefritidsordning til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, dvs. Gældsstyrelsen, der herefter træffer afgørelse om modregning.

Er der tale om krav under inddrivelse, jf. § 11, stk. 2, 2. pkt., i lov om en børne- og ungeydelse, er det således restanceinddrivelsesmyndigheden, dvs. Gældsstyrelsen, der træffer afgørelse om modregning.

Det foreslås, at § 11, stk. 2, 1. og 2. pkt., affattes således, at der i hele ydelsen kan modregnes restancer vedrørende betaling for dag- og klubtilbud efter dagtilbudsloven og de tidligere gældende §§ 29 og 35 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 58 af 18. januar 2007, samt skolefritidsordning, jf. § 50, stk. 2, i lov om folkeskolen.

Med forslaget foreslås det at videreføre de gældende modregningsregler i lov om en børne- og ungeydelse, men det tydeliggøres med forslaget, at det ikke vil være et krav, at Udbetaling Danmark står for den faktiske gennemførelse af modregningen. Dette er i overensstemmelse med, at modregningen i dag typisk varetages af restanceinddrivelsesmyndigheden, dvs. Gældsstyrelsen, jf. afsnit 2.4.1.

Desuden tydeliggøres det, at modregning også vil kunne ske efter anmodning fra en anden kommune end bopælskommunen, eksempelvis i tilfælde, hvor ydelsesmodtageren på tidspunktet for modregningen er flyttet til en anden kommune. I det omfang der stadig er restancer i forhold til den kommune, der er fraflyttet, vil modregning for betaling for dag- og klubtilbud efter dagtilbudsloven og de tidligere gældende §§ 29 og 35 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 58 af 18. januar 2007, samt skolefritidsordning, jf. § 50, stk. 2, i lov om folkeskolen således også kunne ske efter anmodning fra den fraflyttede kommune.

I tilfælde af, at flere kommuner kræver dækning for hver deres krav i børne- og ungeydelsen, skal rækkefølgen iagttages i overensstemmelse med § 7 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Med hele ydelsen menes modregningsadgang i den samlede børne- og ungeydelse. Det vil betyde, at forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet, der modtager halvdelen af ydelsen, vil der kunne modregnes i den samlede ydelse, som begge forældremyndighedsindehavere modtager. Dette er uanset, hvem af forældremyndighedsindehaverne, der har oparbejdet restancen for daginstitution mv.

Efter forslaget vil en evt. resterende del af ydelsen, efter der er sket modregning i medfør af § 11, stk. 2, 1. og 2. pkt., i lov om en børne- og ungeydelse, skulle udbetales med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne med fælles forældremyndighed, hvis udgangspunktet om lignede-

ling af ydelsen ikke er fraveget, jf. forslaget til § 4, stk. 1, 1. pkt.

Til § 2

Til nr. 1

Der ydes efter lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter en grøn check til personer, der ved indkomstårets udløb er fyldt 18 år, og som er fuldt skattepligtige til Danmark eller omfattet af de såkaldte grænsegængerregler.

Derudover ydes en supplerende grøn check til personer, der den første dag i indkomståret er fuldt skattepligtige til Danmark eller omfattet af grænsegængerreglerne, og som har barn eller børn, der ved indkomstårets udløb ikke er fyldt 18 år.

Det foreslås at ændre en henvisning i § 1, stk. 2, 1. pkt., i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter, således at bestemmelsen henviser til den samtidigt hermed foreslåede nyaffattelse af § 5, jf. lovforslagets § 2, nr. 3. Der er således tale om en konsekvensændring som følge af nyaffattelsen af § 5, hvorefter bestemmelsen kun vil indeholde ét stykke.

Til nr. 2

Der ydes efter lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter en grøn check til personer, der ved indkomstårets udløb er fyldt 18 år, og som er fuldt skattepligtige til Danmark eller omfattet af de såkaldte grænsegængerregler.

Derudover ydes en supplerende grøn check til personer, der den første dag i indkomståret er fuldt skattepligtige til Danmark eller omfattet af grænsegængerreglerne, og som har barn eller børn, der ved indkomstårets udløb ikke er fyldt 18 år.

Den supplerende grønne check er i 2019 på 120 kr. pr. barn. Beløbet kan maksimalt ydes for 2 børn pr. person, dvs. maksimalt med 240 kr. i 2019. Pensionister får en højere supplerende grøn check på 200 kr., dog maksimalt 400 kr.

Det foreslås at ændre beløbet fra 120 kr. pr. barn, dog maksimalt 240 kr., til 60 kr. pr. barn, dog maksimalt 120 kr. i § 1, stk. 2, 5. pkt. i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter. Herudover foreslås det at ændre beløbet fra 200 kr. pr. barn, dog maksimalt 400 kr. til 100 kr. pr. barn, dog maksimalt 200 kr. i samme lovs § 1, stk. 2, 9. pkt.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 3, hvorefter den supplerende grønne check ligedeles mellem et barns forældremyndighedsindehavere ligesom børne- og ungedyelsen, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, samt bemærkninger hertil.

Som konsekvens af, at den supplerende grønne check herved vil blive udbetalt til begge forældremyndighedsindehavere i stedet for kun den ene, foreslås det således at nedsætte den supplerende grønne check til det halve fra 120 kr. pr.

barn til 60 kr. For pensionister foreslås beløbet tilsvarende halveret fra 200 pr. barn til 100 kr. pr. barn.

Med den foreslåede ændring vil der som udgangspunkt samlet set opnås samme kompensation for et forældrepar, som efter gældende regler, hvor kun den ene forældremyndighedsindehaver, som udgangspunkt moderen, modtager den supplerende grønne check for det enkelte barn.

Det foreslås ligesom efter gældende regler, at modtageren af supplerende grøn check fortsat maksimalt kan få supplerende grøn check på et beløb svarende til to børn. Det maksimale beløb foreslås derfor halveret fra maksimalt 240 kr. til maksimalt 120 kr. For pensionister foreslås beløbet tilsvarende halveret fra maksimalt 400 kr. til maksimalt 200 kr.

Til nr. 3

Der ydes efter lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter en supplerende grøn check til personer, der den første dag i indkomståret er fuldt skattepligtige til Danmark eller omfattet af grænsegængerreglerne, og som har barn eller børn, der ved indkomstårets udløb ikke er fyldt 18 år. Det er i denne lovs § 5 nærmere reguleret, hvem der kan modtage den supplerende grønne check. Denne regulering er fastsat med udgangspunkt i, hvem der har ret til børne- og ungedyelsen, jf. § 4 i lov om en børne- og ungedyelse.

Der henvises til beskrivelsen af gældende ret i afsnit 2.2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at nyaffatte § 5 i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter. Det foreslås således, at den supplerende kompensation efter § 1, stk. 2, ydes til personer, der har ret til at få udbetalt børne- eller ungedyelse, jf. § 4 i lov om en børne- og ungedyelse. I tilfælde, hvor hele børne- eller ungedyelsen udbetales til én modtager, jf. § 4, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 4, 5, 7 eller 8, ydes kompensation med det dobbelte af beløbene pr. barn i § 1, stk. 2, 5. henholdsvis 9. pkt., dog maksimalt det dobbelte af det maksimale beløb i § 1, stk. 2, 5. henholdsvis 9. pkt.

Efter det foreslåede 1. pkt. ydes den supplerende grønne check til personer, der ved indkomstårets udløb har ret til at modtage børne- eller ungedyelse, jf. børne- og ungedyelseslovens § 4. Det betyder, at der som udgangspunkt ikke skal ske en selvstændig vurdering af, om en person opfylder bestemte krav, men at Skatteforvaltningens registrering af, at en person er berettiget til at modtage børne- eller ungedyelse, kan lægges til grund for udbetaling af den supplerende grønne check. De foreslåede ændringer af børne- og ungedyelsens § 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, samt bemærkningerne hertil, herunder forslaget om at tildele begge forældremyndighedsindehavere børne- og ungedyelse, vil ligeledes gøre sig gældende for, hvornår der kan opnås supplerende grøn check.

Efter det foreslåede 2. pkt. fordobles den supplerende grønne check for børn, for hvilke der modtages hele børne- eller ungedyelsen. Der kan dog maksimalt opnås dobbelt beløb for et beløb svarende til to børn. Fordoblingen sikrer, at

f.eks. den enlige forældremyndighedsindehaver, der modtager hele ydelsen selv, ikke bliver dårligere stillet end efter gældende regler.

Det bemærkes, at der som hidtil ikke vil ske periodisering af den supplerende grønne check, der udbetales for et helt indkomstår på baggrund af Skatteforvaltningens registrering af, om en person ved indkomstårets udløb er berettiget til at modtage børne- eller ungedydelse.

Til § 3

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2020.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens § 2 om lighedeling af den supplerende grønne check får virkning fra og med indkomståret 2020. Indkomståret 2020 vil dermed være første indkomstår, hvor den supplerende grønne check ligedeles mellem et barns forældremyndighedsindehavere ligesom børne- og ungedydelsen.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende lov

Lovforslaget

§ 1

§ 1 a. - - -

Stk. 2. For ægtefæller, der har været gift og samlevende i hele indkomståret, nedsættes den samlede børne- og ungedydelse, jf. § 1, som ægtefællerne tilsammen modtager i et kalenderår, med et beløb svarende til 2 pct. af summen af den del af grundlaget for topskat efter personskattelovens § 7, stk. 1 og 3, hos hver af ægtefællerne, der i det pågældende indkomstår overstiger bundfradraget i stk. 1. Personskattelovens § 7, stk. 5-7, finder tilsvarende anvendelse ved beregningen af nedsættelsen. For personer med forskudt indkomstår anvendes indkomsten i det indkomstår, som svarer til kalenderåret.

Stk. 3. For personer, der kun har været skattepligtige en del af året, jf. kildeskattelovens § 1, anvendes grundlaget for topskat efter omregning i henhold til reglerne i personskattelovens § 14 ved beregningen af nedsættelse efter stk. 1 og 2.

Stk. 4. - - -

§ 4. Børne- og ungedydelsen udbetales til barnets moder. Er barnet adopteret af et registreret par i forening, udbetales ydelsen til den af de registrerede, der efter parrets oplysninger herom til Udbetaling Danmark skal modtage ydelsen.

Stk. 2. Har kun faderen forældremyndigheden over barnet, udbetales ydelsen til ham, forudsat han ikke er samlevende med barnets moder. Er barnet adopteret af et registreret par i forening, og får den ene af de registrerede partnere herefter for-

I lov om en børne- og ungedydelse, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 609 af 3. juni 2016, som ændret ved lov nr. 674 af 8/6/2017 § 14, lov nr. 1402 af 5/12/2017 § 2 og lov nr. 1529 af 18/12/2018 § 2, foretages følgende ændringer:

1. § 1 a, *stk. 2*, ophæves.

Stk. 3 og *4* bliver herefter *stk. 2* og *3*.

2. I § 1 a, *stk. 3*, der bliver *stk. 2*, udgår »og *stk. 2*«.

3. § 4 affattes således:

»§ 4. For forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet udbetales børne- og ungedydelsen med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne. Er kun den ene forældremyndighedsindehaver fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, udbetales hele ydelsen dog til denne.

Stk. 2. Er forældremyndighedsindehaverne ikke samboende, udbetales hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver med virkning fra næstkommende kvartal henholdsvis måned, hvis

ældremyndigheden over barnet alene, udbetales børne- og ungeydelsen til denne.

Stk. 3. Tilkommer forældremyndigheden den ene af forældrene, og den anden af forældrene godtgør, at barnet bor hos den forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, kan ydelsen efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den, som barnet bor hos.

Stk. 4. Lever forældre, der har fælles forældremyndighed, ikke sammen, udbetales ydelsen til den af forældrene, der har barnet hos sig. Opholder barnet sig i disse tilfælde lige meget hos begge forældre, udbetales børne- og ungeydelsen til den af forældrene, på hvis adresse barnet er tilmeldt folkeregistret.

Stk. 5. Er barnet i privat familiepleje, jf. § 78 i lov om social service, kan ydelsen efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den, der har taget barnet i pleje. Er barnet i pleje hos et ægtepar, udbetales ydelsen i givet fald til plejemoderen.

Stk. 6. Udbetaling Danmark kan bestemme, at børne- eller ungeydelsen skal udbetales til barnet eller den unge selv, hvis det skønnes bedst for barnet.

Stk. 7. Når den, der har forældremyndigheden over barnet, er indsat i institutioner under Kriminalforsorgen ud over 3 måneder, kan ydelsen efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den indsattes ægtefælle, såfremt den indsattes særbarn opholder sig hos denne.

1) begge forældremyndighedsindehavere erklærer, at de er enige herom, eller

2) den ene forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne.

Stk. 3. Ydelsen udbetales på ny efter stk. 1, 1. pkt., med virkning fra næstkommende kvartal henholdsvis måned, hvis den anden forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos modtageren af ydelsen, eller hvis barnet bliver bopælsregistreret hos den anden forældremyndighedsindehaver.

Stk. 4. For forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet, hvoraf den ene forældremyndighedsindehaver er indsat i institutioner under Kriminalforsorgen ud over tre måneder, udbetales hele ydelsen til den anden forældremyndighedsindehaver.

Stk. 5. Har én forældremyndighedsindehaver forældremyndigheden alene over barnet, udbetales hele børne- og ungeydelsen til denne.

Stk. 6. Børne- og ungeydelsen udbetales til barnet eller den unge selv, hvis det skønnes bedst for barnet eller den unge.

Stk. 7. Er barnet i privat familiepleje, jf. § 78 i lov om social service, udbetales børne- og ungeydelsen til den eller de personer, der har taget barnet i pleje.

Stk. 8. For personer omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 883/2004/EF af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, hvor betingelserne i § 2, stk. 1, nr. 3-8, er opfyldt, udbetales børne- og ungeydelsen i henhold til forordningens artikel 67-69.

Stk. 9. Udbetaling af børne- og ungeydelse efter stk. 1-8 skal ske med virkning fra næstkommende kvartal henholdsvis måned, efter der er truffet afgørelse om udbetaling.«

4. Efter § 6 indsættes:

»§ 6 a. Kriminalforsorgen og Udbetaling Danmark tilrettelægger en ordning, der sikrer, at Ud-

§ 8 a. Ved hvert kvartals eller måneds udbetaling af henholdsvis børneydelsen og ungeydelsen, jf. § 1, lægges udelukkende oplysningerne om modtagerens og en eventuel ægtefælles indkomst i den seneste leverede eller indhentede, jf. § 12, forskudsopgørelse fra told- og skatteforvaltningen for det pågældende indkomstår til grund ved beregning af, om der skal ske en foreløbig nedsættelse af børne- og ungeydelsen, jf. § 1 a. (...).

§ 11. Krav på børne- og ungeydelsen kan ikke overdrages eller gøres til genstand for retsforfølgning.

Stk. 2. I hele ydelsen kan Udbetaling Danmark efter anmodning herom fra bopælskommunen fradrage for restancer vedrørende betaling for dag- og klubtilbud efter dagtilbudsloven og de tidligere §§ 29 og 35 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 58 af 18. januar 2007, samt skolefritidsordning, jf. § 50, stk. 2, i lov om folkeskolen. Kommunen kan vælge, at fradrag for restancer, der er nævnt i 1. pkt., skal ske via restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Ydelsen kan i øvrigt ikke anvendes til modregning af eventuelle offentlige krav, bortset fra eventuel skyldig børne- og ungeydelse efter denne lov.

betaling Danmark kan træffe afgørelse i overensstemmelse med § 4, stk. 4. Kriminalforsorgen kan i den forbindelse uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren til Udbetaling Danmark videregive oplysning om, at en person er indsat i en institution under Kriminalforsorgen.«

5. I § 8 a, stk. 1, 1. pkt., udgår »og eventuel en ægtefælles«.

6. Efter § 8 a indsættes:

»**§ 8 b.** For børn og unge, der er født fra og med den 1. juli 2004, lægges udelukkende oplysninger om forældremyndighed i Det Centrale Personregister (CPR) til grund ved fastlæggelse af udbetalingen af børne- og ungeydelsen efter § 4. Dette gælder dog ikke, såfremt barnet eller den unge ikke er registreret med CPR-nr. i Det Centrale Personregister (CPR).

Stk. 2. For børn født før 1. juli 2004 lægges de oplysninger til grund, som Udbetaling Danmark har registreret om forældremyndighed.«

7. § 11, stk. 2, 1. og 2. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

»I hele ydelsen kan modregnes restancer vedrørende betaling for dag- og klubtilbud efter dagtilbudsloven og de tidligere gældende §§ 29 og 35 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 58 af 18. januar 2007, samt skolefritidsordning, jf. § 50, stk. 2, i lov om folkeskolen.«

§ 2

I lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 944 af 5. august 2015, som ændret ved § 2 i lov nr. 191 af 27. februar 2017 og § 2 i lov nr. 1724 af 27. december 2018, foretages følgende ændringer:

§ 1. - - -

Stk. 2. Til personer, der er skattepligtige efter kildeskattelovens § 1 eller omfattet af kildeskattelovens afsnit I A den første dag i indkomståret, og som har barn eller børn, der ved indkomstårets udløb ikke er fyldt 18 år, ydes i overensstemmelse med de bestemmelser, som følger af § 5, stk. 1-6, en supplerende skattefri kompensation på det beløb, der er anført i 2.-9. pkt., hvis barnet den første dag i indkomståret faktisk opholder sig her i landet, ikke har indgået ægteskab, ikke er anbragt uden for hjemmet efter lov om social service, ikke sammen med en indehaver af forældremyndigheden er optaget i en døgnforanstaltning efter lov om social service eller i øvrigt forsørges af offentlige midler. For indkomstårene 2015 og 2016 udgør beløbet 220 kr. pr. barn, dog maksimalt 440 kr. For indkomståret 2017 udgør beløbet 215 kr. pr. barn, dog maksimalt 430 kr. For indkomståret 2018 udgør beløbet 175 kr. pr. barn, dog maksimalt 350 kr. For indkomståret 2019 og efterfølgende indkomstår udgør beløbet 120 kr. pr. barn, dog maksimalt 240 kr. For personer, der ved indkomstårets udløb har nået folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, eller modtager eller får forskud på førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig eller almindelig førtidspension m.v., ydes kompensation med det beløb, der er anført i 7.-9. pkt. For indkomståret 2018 udgør beløbet 215 kr. pr. barn, dog maksimalt 430 kr. For indkomståret 2019 udgør beløbet 210 kr. pr. barn, dog maksimalt 420 kr. For indkomståret 2020 og efterfølgende indkomstår udgør beløbet 200 kr. pr. barn, dog maksimalt 400 kr.

Stk. 2 og 3 - - -

1. I § 1, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »§ 5, stk. 1-6« til: »§ 5«.

2. I § 1, *stk. 2, 5. pkt.*, ændres »120 kr. pr. barn, dog maksimalt 240 kr.« til: »60 kr. pr. barn, dog maksimalt 120 kr.«, og i *9. pkt.* ændres »200 kr. pr. barn, dog maksimalt 400 kr.« til: »100 kr. pr. barn, dog maksimalt 200 kr.«

§ 5. Den supplerende kompensation efter § 1, stk. 2, ydes til barnets moder, jf. dog stk. 2-6.

Stk. 2. Har kun faderen forældremyndigheden over barnet, ydes den supplerende kompensation til ham.

Stk. 3. Har kun den ene af forældrene forældremyndigheden over barnet, og den anden af forældrene godtgør, at barnet bor hos denne, kan den supplerende kompensation ydes til den, som barnet bor hos.

Stk. 4. Hvis forældre, der har fælles forældremyndighed, ikke lever sammen, ydes den supplerende kompensation til den af forældrene, der har barnet hos sig. Opholder barnet sig i disse tilfælde lige meget hos begge forældre, ydes den supplerende kompensation til den af forældrene, på hvis adresse barnet er tilmeldt folkeregisteret.

Stk. 5. Er barnet i privat familiepleje, jf. § 78 i lov om social service, kan den supplerende kompensation ydes til den, der har taget barnet i pleje. Er barnet i pleje hos et ægtepar, ydes den supplerende kompensation til plejemoderen.

Stk. 6. Når den, der har forældremyndigheden over barnet, er indsat i institutioner under Kriminalforsorgen ud over 3 måneder, kan den supplerende kompensation ydes til den indsattes ægtefælle, såfremt den indsattes særbarn opholder sig hos denne.

Stk. 7. Modtager en af de personer, der er nævnt i stk. 2-6, børne- eller ungeydelse efter § 4, stk. 2-5 eller 7, i lov om en børne- og ungeydelse, ydes den supplerende kompensation efter § 1, stk. 2, til denne person uden ansøgning. Udbetales børne- eller ungedelsen til barnet, sker ydelsen af den supplerende kompensation efter stk. 2-6 dog efter ansøgning til told- og skatteforvaltningen.

3. § 5 affattes således:

»§ 5. Den supplerende kompensation efter § 1, stk. 2, ydes til personer, der har ret til at få udbetalt børne- eller ungeydelse, jf. § 4 i lov om en børne- og ungeydelse. I tilfælde, hvor hele børne- eller ungedelsen udbetales til én modtager, jf. § 4, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 4, 5, 7 eller 8, i lov om en børne- og ungeydelse, ydes kompensation med det dobbelte af beløbene pr. barn i § 1, stk. 2, 5. henholdsvis 9. pkt., dog maksimalt det dobbelte af det maksimale beløb i § 1, stk. 2, 5. henholdsvis 9. pkt.«